

ΣΧΟΛΗ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΛΟΓΙΣΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΧΡΗΜΑΤΟΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ
ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ
ΣΤΗΝ
ΕΦΑΡΜΟΣΜΕΝΗ ΛΟΓΙΣΤΙΚΗ ΚΑΙ ΕΛΕΓΚΤΙΚΗ

Διπλωματική Εργασία

**Η ΕΤΑΙΡΙΚΗ ΜΟΡΦΗ ΤΗΣ Ι.Κ.Ε.:
ΜΕΛΕΤΗ ΠΕΡΙΠΤΩΣΗΣ**

της
ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΣ ΓΙΑΝΝΟΥΛΗ
Επιβλέπων Καθηγητής: ΛΑΔΑΣ ΑΝΕΣΤΗΣ

Υποβλήθηκε ως απαιτούμενο για την απόκτηση του μεταπτυχιακού διπλώματος
ειδίκευσης στην Εφαρμοσμένη Λογιστική & Ελεγκτική

Θεσσαλονίκη 2018

Ευχαριστίες

*στον επίκουρο καθηγητή του Τμήματος Λογιστικής &
Χρηματοοικονομικής του Πανεπιστημίου Μακεδονίας,
κ. Λαδά Ανέστη,*

*για τη δυνατότητα που μου έδωσε να ασχοληθώ με ένα αντικείμενο που
ανταποκρίνεται στα επιστημονικά μου ενδιαφέροντα, καθώς και για την αμέριστη
βοήθεια του καθ' όλη τη διάρκεια εκπόνησης.*

Επίσης,

στην οικογένεια μου,

*για την πολύπλευρη συμπαράσταση της καθ' όλη τη διάρκεια των ακαδημαϊκών
μου σπουδών.*

ΠΕΡΙΛΗΨΗ

Οι απαιτήσεις των μικρομεσαίων επιχειρηματιών με την πάροδο των ετών διαρκώς πληθαίνουν με αποτέλεσμα το ισχύον ρυθμιστικό πλαίσιο να μην επαρκεί και να χρειάζεται συνεχώς να εξελίσσεται ώστε να μπορεί να ανταπεξέλθει στις νέες προκλήσεις και απαιτήσεις του επιχειρηματικού κόσμου.

Σε αυτήν την απαίτηση, ήρθε να δώσει λύση ο Ν. 4072/2012, με την εισαγωγή του θεσμού της Ιδιωτικής Κεφαλαιουχικής Εταιρείας. Το σύγχρονο εταιρικό σχήμα της Ιδιωτικής Κεφαλαιουχικής Εταιρείας ή αλλιώς Ι.Κ.Ε. σε συντομογραφία, εκσυγχρονίζει το ελληνικό εταιρικό δίκαιο εισάγοντας στον ελληνικό επιχειρηματικό κόσμο την αντίστοιχη μορφή της ευρωπαϊκής «Societas Privata Europea» ή αλλιώς S.P.E. η οποία ρυθμίζει τις ευρωπαϊκές μικρομεσαίες επιχειρήσεις.

Ο Ν. 4072/2012 προωθεί την ελληνική επιχειρηματικότητα σε καινούργια δεδομένα, παρέχοντας ευελιξία στην ίδρυση νέων εταιρειών και στη λειτουργία τους με ιδιαίτερα χαμηλό κόστος σύστασης αλλά και μετέπειτα. Εισάγει καινοτόμα στοιχεία όπως είναι η δυνατότητα ανεξαρτησίας των εταιρικών μεριδίων από το εταιρικό κεφάλαιο, καθώς πλέον οι εταίροι μπορούν να προσφέρουν και εξωκεφαλαιακές εισφορές, γεγονός ιδιαίτερα καινοτόμο για τα ελληνικά δεδομένα, ενώ παράλληλα διευκολύνει και την κατανομή των λειτουργιών μεταξύ των μετόχων.

Σκοπός της παρούσας εργασίας είναι να αποσαφηνιστούν και να ερμηνευτούν έννοιες, οι οποίες ορίζονται με τον Ν. 4072/2012 και αφορούν τον θεσμό της Ιδιωτικής Κεφαλαιουχικής Εταιρείας. Συγκεκριμένα, εξετάζονται αναλυτικά θέματα που αφορούν τη διαχείριση και τη διοίκηση της εταιρείας, τον τρόπο κατανομής των εταιρικών μεριδίων, τις μορφές των εταιρικών εισφορών, τα πλεονεκτήματα που προσφέρουν καθώς και το πώς συνδυάζονται και λειτουργούν αρμονικά τα παραπάνω μέσα στην επιχείρηση. Επίσης, αποκωδικοποιείται ο εταιρικός τύπος της Ι.Κ.Ε. από φορολογική άποψη, εξετάζοντας όλες τις παραμέτρους του νόμου που ισχύουν για την φορολόγηση του νομικού προσώπου και των μερισμάτων των εταίρων.

Επιπροσθέτως, η εργασία φιλοδοξεί να αναλύσει κατά πόσο ο ελληνικός επιχειρηματικός κόσμος έχει ανταποκριθεί σε αυτό το νεοεισερχόμενο εταιρικό

τύπο από το 2012, το έτος πρώτης εφαρμογής του θεσμού, έως και το 2018. Για τον σκοπό αυτό, αξιοποιήθηκαν τα ποσοτικά δεδομένα που υπάρχουν αναρτημένα στην ιστοσελίδα του Γενικού Εμπορικού Μητρώου προκειμένου να εξαχθούν τα σχετικά συμπεράσματα.

Η εργασία διαρθρώνεται συνολικά σε πέντε κεφάλαια. Αρχικά, παρουσιάζονται ορισμένα από τα σημαντικότερα χαρακτηριστικά της Ιδιωτικής Κεφαλαιουχικής Εταιρείας και τα θετικά της σημεία, τα οποία θα τα συναντήσουμε στα επόμενα κεφάλαια μέσα από την εξέταση της εξέλιξης του θεσμού των Ι.Κ.Ε. στον ελληνικό επιχειρηματικό κόσμο. Στο δεύτερο κεφάλαιο παρατίθενται οι βιβλιογραφικές πηγές που χρησιμοποιήθηκαν για τη σύνταξη της εργασίας. Στο τρίτο κεφάλαιο αναπτύσσεται συνοπτικά το θεσμικό πλαίσιο λειτουργίας που έχει θεσπιστεί με τον Ν. 4072/2012 για τις Ιδιωτικές Κεφαλαιουχικές Εταιρείες και το οποίο αποτελεί τη θεωρητική βάση για τη συγγραφή της εργασίας. Στο τέταρτο κεφάλαιο παρουσιάζονται τα ποσοτικά δεδομένα ίδρυσης νέων Ι.Κ.Ε. και διαγραφών τους από το Γενικό Εμπορικό Μητρώο ενώ παράλληλα σχετίζονται και με άλλους εταιρικούς τύπους. Αυτός ο παράλληλος σχολιασμός επιχειρεί να συσχετίσει την επίδραση της λειτουργίας του θεσμού των Ι.Κ.Ε. στους παραδοσιακούς εταιρικούς τύπους του ελληνικού δικαίου καθώς και να σχολιάσει τον βαθμό αποδοχής του από τον επιχειρηματικό κόσμο. Η μελέτη ολοκληρώνεται με την καταγραφή ορισμένων συμπερασμάτων από τα πρώτα έξι χρόνια λειτουργίας του θεσμού στην Ελλάδα.

ΛΕΞΕΙΣ – ΚΛΕΙΔΙΑ

Ι.Κ.Ε., Ν. 4072/2012, Γ.Ε.ΜΗ., Συνέλευση των Εταίρων, Εταιρικά Μερίδια, Εταιρικές Εισφορές, Φορολογία Ι.Κ.Ε., Δημοσιότητα Γ.Ε.ΜΗ., Λύση, Εκκαθάριση, Μετατροπή, Συγχώνευση, Ανοίγματα Ι.Κ.Ε., Διαγραφές Ι.Κ.Ε..

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΕΣ	ii
ΠΕΡΙΛΗΨΗ	iii
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1	1
ΕΙΣΑΓΩΓΗ	
1.1 ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΕΣ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ	1
1.2 ΣΚΟΠΟΣ ΤΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ	3
1.3 ΕΡΕΥΝΗΤΙΚΑ ΕΡΩΤΗΜΑΤΑ.....	4
1.4 ΔΙΑΡΘΡΩΣΗ ΕΡΓΑΣΙΑΣ	5
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2	7
ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΚΗ ΕΠΙΣΚΟΠΗΣΗ	
2.1 ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΑ	7
2.2 ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΚΗ ΕΠΙΣΚΟΠΗΣΗ	7
2.3 ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ.....	12
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3	13
ΘΕΣΜΙΚΟ ΠΛΑΙΣΙΟ	
3.1 ΕΙΣΑΓΩΓΗ	13
3.2 ΒΑΣΙΚΑ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ Ι.Κ.Ε.....	13
3.3 ΟΡΓΑΝΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΚΑΙ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ.....	16
3.4 ΕΤΑΙΡΙΚΑ ΜΕΡΙΔΙΑ ΚΑΙ ΕΤΑΙΡΙΚΕΣ ΕΙΣΦΟΡΕΣ	19
3.5 ΦΟΡΟΛΟΓΙΑ Ι.Κ.Ε.	22
3.6 ΔΗΜΟΣΙΟΤΗΤΑ Γ.Ε.ΜΗ.....	23
3.7 ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΕΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ Ι.Κ.Ε.....	25
3.8 ΛΥΣΗ ΚΑΙ ΕΚΚΑΘΑΡΙΣΗ	28
3.9 ΜΕΤΑΤΡΟΠΗ ΚΑΙ ΣΥΓΧΩΝΕΥΣΗ Ι.Κ.Ε.....	31
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4	35
ΜΕΛΕΤΗ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ	
4.1 ΕΙΣΑΓΩΓΗ	35

4.2 ΣΥΣΤΑΣΕΙΣ ΝΕΩΝ Ι.Κ.Ε.	35
4.3 ΔΙΑΓΡΑΦΕΣ Ι.Κ.Ε.	38
4.4 ΣΥΣΤΑΣΕΙΣ ΚΑΙ ΔΙΑΓΡΑΦΕΣ Ε.Π.Ε.	39
4.5 ΑΛΛΟΙ ΕΤΑΙΡΙΚΟΙ ΤΥΠΟΙ	43
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 5	46
ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ-ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΟΙ-ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΓΙΑ ΜΕΛΛΟΝΤΙΚΗ ΕΡΕΥΝΑ	
5.1 ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ	46
5.2 ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΟΙ	50
5.3 ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΓΙΑ ΜΕΛΛΟΝΤΙΚΗ ΕΡΕΥΝΑ	51
ΣΥΝΤΟΜΟΓΡΑΦΙΕΣ	53
ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΚΕΣ ΠΑΡΑΠΟΜΠΕΣ	54

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

1.1 ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΕΣ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

Η παρούσα εργασία εστιάζεται στη μελέτη ενός σχετικά νέου εταιρικού τύπου, της Ιδιωτικής Κεφαλαιουχικής Εταιρείας, που εισήχθη στον ελληνικό επιχειρηματικό κόσμο με τον Ν. 4072/2012¹ και την εξέταση της προσαρμογής του, μέσα από τα ποσοτικά δεδομένα του Γενικού Εμπορικού Μητρώου, στη σημερινή πραγματικότητα. Στο παρόν κεφάλαιο, επιχειρείται ο προσδιορισμός του σκοπού της εργασίας, η καταγραφή των ερευνητικών ερωτημάτων που καλούνται να απαντηθούν μέσα από τη συγκεκριμένη μελέτη και τέλος η περιγραφή της δομής της διπλωματικής εργασίας που ακολουθήθηκε.

Η ανάλυση των ιδιαίτερων γνωρισμάτων και των καινοτομιών που διαθέτει το σύγχρονο εταιρικό σχήμα της Ιδιωτικής Κεφαλαιουχικής Εταιρείας περιγράφονται αναλυτικά στο τρίτο κεφάλαιο της εργασίας, ωστόσο χρήσιμο θα ήταν σε αυτό το σημείο να παρουσιαστούν ορισμένα από τα σημαντικότερα χαρακτηριστικά και πλεονεκτήματα της Ι.Κ.Ε. ώστε να μπορέσει ο αναγνώστης να διαμορφώσει μία πρώτη εικόνα για τον νέο αυτό εταιρικό τύπο.

Με την εφαρμογή του Ν. 4072/2012 εισήχθη στο ελληνικό δίκαιο μία νέα εταιρική μορφή, η Ιδιωτική Κεφαλαιουχική Εταιρεία ή σε συντομογραφία Ι.Κ.Ε.. Η λειτουργία του θεσμού της Ι.Κ.Ε. ικανοποιεί την επιθυμία δημιουργίας μιας ευέλικτης νομικής μορφής καθώς αξιοποιεί στο έπακρο τις σύγχρονες δυνατότητες ηλεκτρονικής επικοινωνίας και διακυβέρνησης. Ο καινούργιος εταιρικός τύπος απευθύνεται σε μικρομεσαίους επιχειρηματίες προσφέροντας ευελιξία, απλοποιημένη λειτουργία και μηδενικά κόστη ίδρυσης και λειτουργίας και σύγχρονο θεσμικό πλαίσιο, απόλυτα εναρμονισμένο με τις τρέχουσες συνθήκες της αγοράς. Τα σημαντικότερα γνωρίσματα της Ι.Κ.Ε. είναι τα εξής:

1. Είναι κεφαλαιουχική εταιρία, δηλαδή κανένας εταίρος δεν δύναται να αποκτήσει εταιρική ιδιότητα χωρίς να εισφέρει στο εταιρικό κεφάλαιο, κατ'

¹ ΦΕΚ 86 /τ.Α / 11.4.2012

ελάχιστον ένα ευρώ όπως ορίζει και ο νόμος. Παρόλα αυτά, υπάρχει η δυνατότητα να δημιουργηθεί μονοπρόσωπη Ι.Κ.Ε. με έναν και μοναδικό εταίρο. Η συνθήκη αυτή διευκολύνει σε μεγάλο βαθμό τους μετόχους και την επίτευξη του στόχου, ακόμα και από ένα άτομο μόνο.

2. Δεν απαιτείται συγκεκριμένο κεφάλαιο για τη σύσταση της Ι.Κ.Ε.. Συνεπώς, οι εταίροι οι οποίοι ενδεχομένως να διαθέτουν χαμηλό εταιρικό κεφάλαιο, μπορούν να αρχίσουν την επιχειρηματική τους δραστηριότητα ακόμη και με μηδενικό κεφάλαιο. Το χαρακτηριστικό αυτό είναι ιδιαίτερα θετικό, ιδίως στην εγχώρια οικονομική συγκυρία στην οποία οι δυνατότητες χρηματοδότησης και εξεύρεσης ρευστότητας είναι σαφώς περιορισμένες.

3. Η Ι.Κ.Ε. έχει νομική προσωπικότητα κεφαλαιουχικής εταιρείας, δηλαδή για τις εταιρικές υποχρεώσεις ευθύνεται μόνο η ίδια με την περιουσία της και όχι οι εταίροι όπως σε άλλες εταιρικές μορφές (Ο.Ε., Ε.Ε.).

4. Έχει εμπορική ιδιότητα, ακόμα και αν ο σκοπός της δεν είναι εμπορικός, προσδίδοντας της έτσι μεγαλύτερη ελκυστικότητα σε σχέση με τις άλλες εταιρικές μορφές. Επίσης, όσον αφορά τις εισφορές υπάρχει μεγάλη ελευθερία επιλογής από τους εταίρους κατά τη διαμόρφωση του εταιρικού κεφαλαίου και αυτό εξυπηρετεί τις ειδικές ανάγκες της εταιρείας. Αναγνωρίζονται όλα τα είδη εισφορών, όπως χρηματικές εισφορές ή ακόμα και εισφορά πνευματικής εργασίας, γεγονός που δεν καθιστά απαραίτητη την ύπαρξη υψηλής κεφαλαιακής δομής.

5. Χαρακτηρίζεται από ευελιξία καθώς οι ενδιαφερόμενοι έχουν τη δυνατότητα να ορίσουν οι ίδιοι την χρηματοοικονομική δομή της επιχείρησης. Πιο συγκεκριμένα, μπορούν είτε να δημιουργήσουν ένα κεφαλαιουχικό σχήμα το οποίο θα αποτελείται μόνο από κεφαλαιουχικές εισφορές είτε να δημιουργήσουν ένα σχήμα με κύριο γνώρισμα τον προσωπικό χαρακτήρα, μέσω της παροχής προσωπικής εργασίας των εταίρων ή την ανάληψη προσωπικής ευθύνης στις υποχρεώσεις της εταιρείας.

6. Ένα επιπλέον κύριο γνώρισμα της Ι.Κ.Ε. αποτελεί η απλότητα της. Συγκεκριμένα, το «κεφάλαιο του ενός ευρώ» απλοποιεί την ίδρυση της Ι.Κ.Ε. έχοντας ως αποτέλεσμα η δημιουργία αυτής της νομικής μορφής να είναι ιδιαίτερα εύκολη, χωρίς πολλά κόστη και χρονοβόρες διαδικασίες. Το χαρακτηριστικό αυτό, είναι ίσως η βασικότερη ειδοποιός διαφορά συγκριτικά

με τις δύο παραδοσιακές μορφές κεφαλαιουχικών εταιριών, την Ανώνυμη Εταιρία και την Ε.Π.Ε.

7. Η σύσταση της είναι ιδιαίτερα γρήγορη καθώς πραγματοποιείται αποκλειστικά από την Υπηρεσία Μιας Στάσης και σύμφωνα με τις αναλυτικές διαδικασίες που περιγράφει το άρθρο 5Α του Ν.3853/2010.

8. Η εταιρική διαφάνεια είναι ιδιαίτερα αυξημένη καθώς με την ένταξή της στο Γ.Ε.ΜΗ. τίθενται κανόνες αυξημένης εταιρικής διαφάνειας για την προστασία αφενός των συναλλασσομένων και αφετέρου των δανειστών της. Χαρακτηριστικά παραδείγματα αποτελούν η υποχρεωτική ανάρτηση του εταιρικού κεφαλαίου στην εταιρική ιστοσελίδα της, καθώς και το είδος των εταιρικών μεριδίων που κατέχουν οι εταίροι.

Αυτά είναι ορισμένα από τα χαρακτηριστικότερα γνωρίσματα του εταιρικού τύπου της Ιδιωτικής Κεφαλαιουχικής Εταιρείας, που τον διακρίνουν από τις υπόλοιπες εταιρικές μορφές της ελληνικής επιχειρηματικότητας και τα οποία θεωρήθηκε σκόπιμο να γνωρίζει ο αναγνώστης για να διαμορφώσει μία πρώτη άποψη.

1.2 ΣΚΟΠΟΣ ΤΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Αρχικός σκοπός της συγκεκριμένης εργασίας είναι να αποσαφηνιστούν και να ερμηνευτούν συγκεκριμένες έννοιες, οι οποίες ορίζονται με τον Ν. 4072/2012² και αφορούν τον θεσμό της Ιδιωτικής Κεφαλαιουχικής Εταιρείας. Συγκεκριμένα, εξετάζονται αναλυτικά θέματα που αφορούν τη διαχείριση και τη διοίκηση της εταιρείας, τον τρόπο κατανομής των εταιρικών μεριδίων, οι μορφές των εταιρικών εισφορών, τα πλεονεκτήματα που προσφέρουν καθώς και το πώς συνδυάζονται τα παραπάνω και λειτουργούν αρμονικά μέσα στην επιχείρηση. Επίσης, αποκωδικοποιείται ο εταιρικός τύπος της Ι.Κ.Ε. από φορολογική άποψη, εξετάζοντας όλες τις παραμέτρους του νόμου που ισχύουν για την φορολόγηση της εταιρείας και των μερισμάτων των εταίρων.

Επιπροσθέτως, η εργασία στοχεύει να αναλύσει το κατά πόσο ο ελληνικός επιχειρηματικός κόσμος έχει ανταποκριθεί σε αυτόν τον

² ΦΕΚ 86 /τ.Α / 11.4.2012

νεοεισερχόμενο εταιρικό τύπο από το 2012, την χρονιά εμφάνισης του, έως και το 2018. Για αυτόν τον σκοπό, αναλύονται τα ποσοτικά δεδομένα που υπάρχουν ανηρτημένα στην ιστοσελίδα του Γενικού Εμπορικού Μητρώου και εξάγονται τα σχετικά συμπεράσματα.

1.3 ΕΡΕΥΝΗΤΙΚΑ ΕΡΩΤΗΜΑΤΑ

Η συγκεκριμένη εργασία φιλοδοξεί να απαντήσει σε συγκεκριμένα ερευνητικά ερωτήματα. Πρώτον, εξετάζονται βασικές έννοιες τις οποίες ορίζει ο Ν. 4072/2012³ για το σύγχρονο εταιρικό σχήμα της Ι.Κ.Ε., με στόχο να δοθούν εξηγήσεις για τον τρόπο λειτουργίας της εταιρείας, την ίδρυση της αλλά και τη φορολόγηση της από το κράτος.

Επίσης, μέσα από τις αντίστοιχες ενότητες σκιαγραφούνται τα βασικά γνωρίσματα της Ι.Κ.Ε., τα πλεονεκτήματά της, οι καινοτομίες που έχει εισάγει στον ελληνικό επιχειρηματικό κόσμο, ενώ ταυτόχρονα γίνεται λόγος και για τα μειονεκτήματα που έχουν τυχόν διαπιστωθεί.

Άλλο ένα στοιχείο που εξετάζεται στην παρούσα εργασία είναι οι διαδικασίες που ακολουθούνται σε περίπτωση μετατροπής της εταιρείας σε κάποιο άλλο εταιρικό τύπο ή και αντίστροφα, ποια είναι τα αποτελέσματα που παράγει αυτή η μετατροπή καθώς και το πως συνεχίζει να πορεύεται η επιχείρηση μετά την ολοκλήρωση των σχετικών ενεργειών.

Τέλος, στις τελευταίες ενότητες της εργασίας επιχειρείται να δοθεί απάντηση σε ένα σημαντικό ερευνητικό ερώτημα, αυτό του βαθμού ενσωμάτωσης και εναρμόνισης του εταιρικού τύπου της Ι.Κ.Ε. στην ελληνική επιχειρηματική πραγματικότητα. Εξετάζεται, λοιπόν, ο τρόπος με τον οποίο το σύγχρονο και ευέλικτο εταιρικό σχήμα της Ι.Κ.Ε., ιδανικό για μικρομεσαίους επιχειρηματίες, εισήχθη στην ελληνική αγορά κατακτώντας σημαντικό μερίδιο στην κατανομή των ελληνικών εταιρικών τύπων. Για την εξαγωγή αξιόπιστων συμπερασμάτων, χρησιμοποιήθηκαν οι πληροφορίες του Γενικού Εμπορικού Μητρώου για την πορεία ίδρυσης νέων Ι.Κ.Ε. από έναρξη εφαρμογής του θεσμού, το 2012, έως και τα πιο πρόσφατα διαθέσιμα δεδομένα. Παράλληλα,

³ ΦΕΚ 86 /τ.Α / 11.4.2012

επιχειρήθηκε ο συσχετισμός της Ι.Κ.Ε. με την Ε.Π.Ε. και ο σχολιασμός της επίδρασης στα «ανοίγματα» νέων Εταιρειών Περιορισμένης Ευθύνης από την εμφάνιση του θεσμού της Ι.Κ.Ε.. Η συσχέτιση αυτή κρίθηκε χρήσιμη για την διαμόρφωση της γνώμης του αναγνώστη, καθώς (η Ε.Π.Ε.) πρόκειται για έναν ενδιάμεσο εταιρικό τύπο μεταξύ των προσωπικών και κεφαλαιουχικών εταιρειών, που «προσφέρει» το ελληνικό δίκαιο, φέρει πολλά κοινά χαρακτηριστικά με αυτόν της Ι.Κ.Ε., αλλά και μια φθίνουσα πορεία ως συνέπεια της απουσίας εκσυγχρονισμού του κανονιστικού της πλαισίου.

1.4 ΔΙΑΡΘΡΩΣΗ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Το πρώτο κεφάλαιο είναι εισαγωγικό και σε αυτό παρουσιάζονται ο σκοπός της εργασίας, τα ερευνητικά ερωτήματα τα οποία πρόκειται να διερευνηθούν στην εργασία καθώς και η διάρθρωση των ενοτήτων και των κεφαλαίων που ακολουθήθηκε. Επίσης, σε αυτό το κεφάλαιο γίνεται μία μικρή εισαγωγή στον θεσμό της Ι.Κ.Ε. και των χαρακτηριστικών της γνωρισμάτων.

Στο δεύτερο κεφάλαιο παρουσιάζεται η ελληνική και ξένη βιβλιογραφία που συγκεντρώθηκε και σχετίζεται με το θέμα της εργασίας και η οποία λειτούργησε ως βάση ώστε να εξαχθούν τα συμπεράσματα. Συγκεκριμένα παραλληλίζεται η ελληνική Ιδιωτική Κεφαλαιουχική Εταιρεία με την αντίστοιχη ευρωπαϊκή «Societas Privata Europeau» και συλλέγονται χρήσιμες πληροφορίες.

Στο τρίτο κεφάλαιο αναλύεται το θεσμικό πλαίσιο που ισχύει για τις Ιδιωτικές Κεφαλαιουχικές Εταιρείες. Συγκεκριμένα, εξετάζονται τα βασικά χαρακτηριστικά της Ι.Κ.Ε., τα όργανα διαχείρισης και διοίκησης της, τα εταιρικά μερίδια και οι εταιρικές εισφορές, ο τρόπος φορολόγησης της εταιρείας και των μετόχων της, οι διατυπώσεις δημοσιότητας στο Γ.Ε.ΜΗ., οι οικονομικές καταστάσεις που υποχρεωτικά δημοσιεύει και η διαδικασία λύσης και εκκαθάρισης της. Τέλος, περιγράφονται τα βήματα τα οποία πρέπει να ακολουθηθούν σε περίπτωση μετατροπής ή συγχώνευσης της Ι.Κ.Ε. σε άλλο εταιρικό τύπο και η διαδικασία της αντίστροφης περίπτωσης.

Στο τέταρτο κεφάλαιο γίνεται η παρουσίαση της εξέλιξης των «ανοιγμάτων» νέων Ιδιωτικών Κεφαλαιουχικών Εταιρειών αλλά και η διαγραφή ήδη υπαρχουσών από την χρονική στιγμή εμφάνισης του θεσμού, τον Ιούνιο του 2012 έως και τα πιο πρόσφατα δεδομένα. Εξετάζονται οι χρονιές-σταθμοί για τη σύσταση νέων Ι.Κ.Ε. όπως το 2012 και το 2018 καθώς και μία συνολική εικόνα όλων των ετών, ενώ για τη διαγραφή παλιών εταιρειών σχολιάστηκαν τα έτη 2018 και η γενική καταγραφή τους για το χρονικό διάστημα 2012-2018. Επίσης, σε αυτό το κεφάλαιο αναλύεται η πορεία ίδρυσης νέων Εταιρειών Περιορισμένης Ευθύνης από την χρονική στιγμή εφαρμογής του Ν. 4072/2012⁴ και οι διαγραφές που επίσημα καταγράφηκαν στα έγγραφα του Γ.Ε.ΜΗ. για το ίδιο διάστημα. Τέλος, γίνεται αναφορά και σε άλλους εταιρικούς τύπους, όπως η Ανώνυμη Εταιρεία, η Ομόρρυθμη Εταιρεία και η Ετερόρρυθμη Εταιρεία και σχολιάζεται η εξέλιξη τους για το χρονικό διάστημα που λειτουργεί ο θεσμός της Ι.Κ.Ε. και κατά πόσο έχει επηρεαστεί η πορεία τους.

⁴ ΦΕΚ 86 /τ.Α / 11.4.2012

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΚΗ ΕΠΙΣΚΟΠΗΣΗ

2.1 ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΑ

Στο κεφάλαιο αυτό παρουσιάζονται οι έρευνες που πραγματοποιήθηκαν από Έλληνες και ξένους συγγραφείς αναφορικά με τον εταιρικό τύπο της «Ιδιωτικής Κεφαλαιουχικής Εταιρείας» ή σε συντομογραφία Ι.Κ.Ε. και του αντίστοιχου ευρωπαϊκού τύπου της «Societas Privata Europeau» ή αλλιώς SPE. Τα άρθρα έχουν συγγραφεί την χρονολογική περίοδο 2009-2017, ενώ για κάθε άρθρο παρατίθεται μια σύντομη περιγραφή των ζητημάτων που εξετάζουν οι συγγραφείς καθώς και τα συμπεράσματα στα οποία καταλήγουν αναφορικά με το θέμα το οποίο εξετάζεται και στην παρούσα εργασία.

2.2 ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

Η Alexandropoulou (2014)⁵, στηριζόμενη στην Ευρωπαϊκή Οδηγία για τις μονοπρόσωπες εταιρείες, η οποία προτάθηκε από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στις 9 Απριλίου 2014, περιγράφει τα χαρακτηριστικά μιας νέας ευρωπαϊκής εταιρικής μορφής της «Societas Unius Personae» ή σε συντομογραφία SUP. Σύμφωνα με τη συγγραφέα, πρόκειται για έναν νέο εταιρικό τύπο που προσφέρει ιδιαίτερα προνόμια στους επιχειρηματίες, καθώς διευρύνει τα όρια δραστηριότητας των μικρών και μεσαίων επιχειρήσεων, μειώνει το επιχειρησιακό κόστος και βελτιώνει το επιχειρηματικό περιβάλλον. Ακόμη, είναι εύκολο, μέσα από την περιγραφή των χαρακτηριστικών της ευρωπαϊκής αυτής εταιρικής μορφής, να διαπιστώσει κανείς τις ομοιότητες με την ελληνική αντίστοιχη εταιρική μορφή της «Ιδιωτικής Κεφαλαιουχικής Εταιρείας». Τέλος, η συγγραφέας επισημαίνει ότι η νέα αυτή Ευρωπαϊκή Οδηγία τυγχάνει ιδιαίτερης προσοχής και ενδιαφέροντος καθώς αποτελεί **μία νέα μορφή, κοινή για όλα τα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που οδηγεί σε κατάργηση των γεωγραφικών φραγμών καθώς θα ενδυναμώσει και τον ανταγωνισμό**

⁵ Alexandropoulou A. (2014), “Societas Unius Personae: Proceedings of International Academic Conferences, No. 0902714”, International Institute of Social and Economic Sciences

ανάμεσα στα εταιρικά δίκαια των διάφορων εταιρικών μορφών της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Η Eckardt (2014)⁶, στο άρθρο της εξετάζει την εταιρική μορφή της Ευρωπαϊκής Ιδιωτικής Εταιρείας (European Private Company ή αλλιώς SPE), η οποία διακρίνεται για την ευκολία και την ευελιξία στη λειτουργία της, κάνοντας λόγο για την πορεία της προς την διεθνοποίηση. Η συγγραφέας επιχειρεί να ερμηνεύσει την έρευνα της Ευρωπαϊκής Επιτροπής η οποία πραγματοποιήθηκε σε δείγμα πληθυσμού, με σκοπό να εξηγήσει τον τρόπο που συνδέεται η νέα αυτή εταιρική μορφή European Private Company ή αλλιώς SPE, με την διεθνοποίηση των μικρομεσαίων ευρωπαϊκών επιχειρήσεων. Για να επιτευχθεί μεγαλύτερη αξιοπιστία του σχολιασμού της έρευνας, χρησιμοποιήθηκαν δεδομένα της Eurostat και της Παγκόσμιας Τράπεζας, δίνοντας τη δυνατότητα να εξαχθεί το συμπέρασμα ότι τα αποτελέσματα της έρευνας αφορούν όλες τις επιχειρήσεις ανεξαρτήτως μεγέθους.

Οι Eckardt & Kerber (2014)⁷, κάνουν λόγο για μια νέα υπερεθνική εταιρική μορφή την «Societas Privata Europeau» ή αλλιώς SPE, η οποία επιδιώκει θετικά αποτελέσματα στην ανάπτυξη των μικρομεσαίων επιχειρήσεων, καθώς διακρίνεται για την ευκολία προσαρμογής της και την εξέλιξη του ανταγωνισμού μεταξύ των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Άλλο χαρακτηριστικό γνώρισμα της SPE είναι το γεγονός ότι μπορεί να χρησιμοποιηθεί σε ολόκληρη την Ευρωπαϊκή Ένωση, με αποτέλεσμα να μειώνονται τα έξοδα συναλλαγής, τα έξοδα ίδρυσης και σύστασης υποκαταστημάτων ενισχύοντας έτσι την επιχειρηματική δραστηριότητα.

Ακόμη, τονίζεται ότι τα θετικά αυτά χαρακτηριστικά βοηθούν στην ευκολότερη είσοδο των εταιρειών στην αγορά της Ευρωπαϊκής Ένωσης συνδράμοντας έτσι στην κάλυψη του κενού ζήτησης της ευρωπαϊκής αγοράς. Συνεπώς, καθίσταται σαφές ότι αναμένονται και άλλα ευρύτερα οφέλη πέρα των προβλεπόμενων λόγω της δημιουργίας της «Societas Privata Europeau» ή αλλιώς SPE.

⁶ Eckardt M. (2014), “Legal Form and Internationalization of Small and Medium- Sized Enterprises in the EU.”

⁷ Eckardt M. and Kerber W. (2014), “Developing Two-tiered Regulatory Competition in EU Corporate Law: Assessing the Impact of the Societas Privata Europaea.”

Ο Zarkinios (2017)⁸, μελέτησε την «Societas Privata Europeau» ή αλλιώς SPE εξετάζοντας τα χαρακτηριστικά της και τις πιθανές μελλοντικές βελτιώσεις που θα μπορούσαν να γίνουν σε αυτόν τον εταιρικό τύπο. Ακόμη εξέτασε τη συνεισφορά της SPE, η οποία σύμφωνα με τον ίδιο είναι η καθιέρωση του συνηθισμένου εταιρικού τύπου που βοήθησε στην κινητικότητα και την ανάπτυξη της ευρωπαϊκής αγοράς των μικρών και μεσαίων επιχειρήσεων, αλλά παράλληλα διαπίστωσε και την εμφάνιση νέων προβλημάτων, όπως για παράδειγμα την περιορισμένη πλέον συμμετοχή των εργαζόμενων στη διοίκηση της εταιρείας. Οι εργαζόμενοι αποτελούν πολύ σημαντική επιρροή για την εταιρεία καθώς έχουν την δυνατότητα να την εκπροσωπήσουν σε εταιρικές υποθέσεις. Από την ανάλυση των στοιχείων που συγκέντρωσε ο συγγραφέας, καταλήγει στο συμπέρασμα ότι είναι απαραίτητη η ύπαρξη του συμβουλίου των εργαζομένων, ώστε να μπορεί να αντικρούσει τυχόν μη ευνοϊκές για την εταιρεία αποφάσεις της διοίκησης, αναφέροντας ωστόσο ότι η ύπαρξη αυτού του συμβουλίου και η δυνατότητα των εργαζομένων να έχουν πρόσβαση σε πληροφορίες ίσως να μην λειτουργεί πάντα θετικά.

Η Van Den Braak (2010)⁹, ασχολείται με τον ευρωπαϊκό εταιρικό τύπο της «Societas Privata Europeau» (SPE), ο οποίος αφορά μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις και μελετάει την προστασία που προσφέρεται σε μετόχους και πιστωτές αυτής της νομικής μορφής εταιρείας. Ακόμη, αναφέρει ότι οι μέτοχοι επηρεάζουν την εσωτερική οργάνωση της εταιρείας όπως επίσης και την πολιτική την οποία ακολουθεί. Αυτό, ωστόσο, μπορεί να αποδειχθεί ριψοκίνδυνο καθώς μια σύγκρουση μεταξύ μετόχων και μελών της διοίκησης της εταιρείας είναι αρκετά πιθανή να προκύψει. Η συγγραφέας καταλήγει στο συμπέρασμα ότι υπάρχει απουσία γνώσης σχετικά με τον εταιρικό τύπο της SPE και αυτό έχει αρνητικές συνέπειες για την εταιρεία καθώς αποτελεί έναν εταιρικό τύπο που δεν είναι εξασφαλισμένος νομικά. Τέλος, αναφορικά με τους μετόχους και τους πιστωτές αναφέρει ότι παραμένει αβέβαιη και ανεπαρκής η νομική τους εξασφάλιση.

⁸ Zarkinios M. (2017), "Participation of employees in the management of the Societas Europaea: A critical overview of the Council Directive 2001/86/EC."

⁹ Van den Braak S. (2010), "The European Private Company, its shareholders and its creditors.", Utrecht Law Review, Vol. 6 Issue 1

Η Παγώνη (2012)¹⁰, εξέτασε τις περιπτώσεις δύο νέων εταιρικών μορφών, της ελληνικής «Ιδιωτικής Κεφαλαιουχικής Εταιρείας» η οποία εισάγεται με τον νόμο Ν.4072/12 και της ευρωπαϊκής «Societas Privata Europeau» (SPE), η οποία προβλέπεται από την Ευρωπαϊκή Ένωση. Στο άρθρο αυτό η συγγραφέας αναφέρει ότι η Ι.Κ.Ε. αποτελεί καινοτομία για τον ελληνικό χώρο των εταιρειών καθώς ακολουθεί τους κανόνες λειτουργίας της SPE και κάνει λόγο για την καινοτομία της διασυνοριακής μεταφοράς της έδρας της εταιρείας καθώς και την ευκολία και ευελιξία λειτουργίας αυτής στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Ο Περάκης (2013)¹¹, κάνει λόγο για την αλλαγή που έφερε ο Ν.4155/2013 στο κεφάλαιο της «Ιδιωτικής Κεφαλαιουχικής Εταιρείας» ή αλλιώς Ι.Κ.Ε. και τις επιπτώσεις που είχε η αλλαγή αυτή. Συγκεκριμένα, αναλύει την αλλαγή που επήλθε με τον μηδενισμό του κεφαλαίου της Ι.Κ.Ε., από το 1 ευρώ που ίσχυε δηλαδή την ύπαρξη ενός κατ' ελάχιστον εταιρικού μεριδίου κεφαλαιακής εισφοράς, υποστηρίζοντας ότι ο μη περιορισμός στο ελάχιστο ύψος κεφαλαίου καθιστά την εταιρική αυτή μορφή ιδιαίτερα ελκυστική καθώς ελαχιστοποιεί τα κόστη ίδρυσης και απλοποιεί τις διαδικασίες. Ωστόσο, η αλλαγή αυτή στο εταιρικό κεφάλαιο πέραν των πλεονεκτημάτων είχε ως αποτέλεσμα και την εμφάνιση προβλημάτων, όπως το γεγονός πλέον ότι οι εισφορές είναι εξωκεφαλαιακές και εγγυητικές των οποίων η παρακολούθηση τους λογιστικά είναι δύσκολη. Επιπρόσθετα, το γεγονός του μηδενισμού του κεφαλαίου δεν προσφέρει προστασία στους πιστωτές της εταιρείας καθώς δεν υπάρχουν πλέον επαρκείς ασφάλειες κεφαλαίου. Ανακεφαλαιώνοντας, ο συγγραφέας θεωρεί την αλλαγή του κεφαλαίου της Ι.Κ.Ε. από το ένα ευρώ στο ελάχιστο, δηλαδή μηδέν, σκόπιμη και με την πορεία του χρόνου θα προκύψουν τα μακροπρόθεσμα αποτελέσματα.

Οι Neocleous & Co LLC¹², περιγράφουν τις ιδιαιτερότητες της ευρωπαϊκής «Societas Privata Europeau» ή αλλιώς SPE, δίνοντας βάση στα θετικά χαρακτηριστικά της τα οποία την καθιστούν προτιμητέα στους Κύπριους μικρομεσαίους επιχειρηματίες. Ακόμη, γίνεται λόγος για την ιδιαίτερη προσοχή

¹⁰ Παγώνη Σ. (2012), «Η ελληνική 'Ιδιωτική Κεφαλαιουχική Εταιρεία' και η 'Societas Privata Europeau' στην 'Υπηρεσία' των μικρομεσαίων επιχειρήσεων: Εγκατάσταση εταιριών και Εφαρμοστέο Δίκαιο»

¹¹ Περάκης Ε. (2013), «Από το 1 ευρώ στο 0: Σκέψεις για το μηδενικό κεφάλαιο της ΙΚΕ (Ν 4133/2013)»

¹² Neocleous E. & Co LLC, "European Private Company or Societas Privata Europaea – Cyprus."

την οποία λαμβάνουν οι μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις στην Ευρώπη καθώς θεωρείται ότι μέσω αυτών μπορεί να επιτευχθεί η άνοδος των αγορών και η δημιουργία ανταγωνιστικής οικονομίας. Η SPE διαθέτει σύμφωνα με τους συγγραφείς δομημένο καταστατικό το οποίο δίνει την δυνατότητα για καλύτερη οργάνωση των εσωτερικών λειτουργιών της επιχείρησης και καλύτερη ευρύτερη λειτουργία της επιχείρησης. Επίσης, στο ίδιο άρθρο εξετάζεται η ευελιξία και η κινητικότητα της εταιρείας σε ευρωπαϊκό επίπεδο εξετάζεται στο άρθρο, όπως και η δυνατότητα που έχουν οι μέτοχοι να οργανώσουν την εταιρεία ανάλογα με τις προτιμήσεις τους. Κλείνοντας, σημαντική είναι και η αναφορά που γίνεται και σε ένα αρνητικό γνώρισμα της SPE, το οποίο είναι η νομική αβεβαιότητα που επικρατεί γύρω από τον εταιρικό τύπο αυτής της μορφής.

Οι Lewis & Budrev (2012)¹³, στο άρθρο τους εξετάζουν τα χαρακτηριστικά της «Societas Privata Europeau» ή αλλιώς SPE, η οποία αναφέρεται σε μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις. Αναφέρουν ότι τα χαρακτηριστικά της, την διακρίνουν σημαντικά από τους υπόλοιπους περιορισμένης ευθύνης εταιρικούς τύπους, καθώς μπορεί να συσταθεί με σχετική ευκολία, είναι οικονομική στην ίδρυση της ενώ παράλληλα προσφέρει ιδιαίτερη ευελιξία στους ιδρυτές της και στους μετόχους της να οργανωθούν εσωτερικά. Ωστόσο, γίνεται αναφορά για το κενό που υπάρχει στα εθνικά δίκαια και στις νομοθεσίες των χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης το οποίο θα μπορούσε να οδηγήσει στην δημιουργία είκοσι επτά διαφορετικών μορφών της ευρωπαϊκής SPE και ταυτόχρονα σε ανταγωνισμό για δικαιοσύνη. Οι συγγραφείς καταλήγουν στο άρθρο τους αναφέροντας ότι ίσως αυτός ο ανταγωνισμός θα μπορούσε να οδηγήσει στην δημιουργία μιας αγοράς που προάγει την οικονομική ανάπτυξη, εφόσον οι εταιρείες το αντιμετωπίσουν θετικά.

Οι Siems et al (2009)¹⁴, μελετούν την «Societas Privata Europeau» (SPE), ως μία καινούργια εταιρική μορφή προς Ευρωπαϊκής Ένωσης. Εξετάζουν τη διαχείριση των εταιρικών υποθέσεων τους και τον τρόπο που προστατεύονται οι πιστωτές της εταιρείας. Οι συγγραφείς καταλήγουν στο

¹³ Lewis R., Buzdrev A. and Mortimer T. (2013), "The European Private Company: An Opportunity from an Economic Crisis?", International Journal of Humanities and Social Science, Vol. 3 No. 8, pp. 106-113

¹⁴ Siems M., Herzog L. and Rosenhäger E. (2009), "The European Private Company (SPE): An Attractive New Legal Form of Doing Business?", Butterworths Journal of International Banking and Financial Law, pp 247-250

συμπέρασμα ότι η SPE, πρόκειται για έναν εταιρικό τύπο με μεγάλη νομική ευελιξία, με μικρά κόστη λειτουργίας, τονίζοντας ωστόσο και την ανεπαρκή προστασία που παρέχεται έναντι των δανειστών της εταιρείας.

2.3 ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

Εξετάζοντας τις παραπάνω έρευνες και άρθρα από την ελληνική και ξένη βιβλιογραφία, καταλήγουμε σε σημαντικά συμπεράσματα για την ελληνική εταιρική μορφή της Ι.Κ.Ε. και της αντίστοιχης ευρωπαϊκής SPE. Τα χαρακτηριστικά των δύο εταιρικών μορφών παρουσιάζουν πολλές ομοιότητες, όπως το μικρό κόστος ίδρυσης και την ευελιξία στη λειτουργία της, τα οποία καθιστούν την εταιρεία ιδιαίτερα ελκυστική.

Ωστόσο, από τη μελέτη των άρθρων διαπιστώνεται ταυτόχρονα ότι υπάρχει μία σχετική αβεβαιότητα για τη λειτουργία της καθώς ακόμη δεν υπάρχει η απαραίτητη γνώση σχετικά με αυτόν τον εταιρικό τύπο. Ακόμη, υπάρχουν σημαντικά κενά στα εθνικά δίκαια και τις νομοθεσίες των χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης το οποίο λειτουργεί αρνητικά για τον εταιρικό αυτό τύπο καθώς ορισμένοι επενδυτές απομακρύνονται από αυτόν και επιλέγουν κάποιον εναλλακτικό.

Συνοψίζοντας, είναι εμφανές ότι η νέα μορφή της «Ιδιωτικής Κεφαλαιουχικής Εταιρείας» ή αλλιώς Ι.Κ.Ε. και της ευρωπαϊκής «Societas Privata Europeau» ή αλλιώς SPE συγκεντρώνει το ενδιαφέρον των ερευνητών λόγω των ιδιαίτερα θετικών γνωρισμάτων που παρουσιάζει και παράλληλα οδηγεί τον επιστημονικό κόσμο σε όλο και περισσότερες έρευνες για αυτόν τον εταιρικό τύπο και την εξέλιξη του.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3

ΘΕΣΜΙΚΟ ΠΛΑΙΣΙΟ

3.1 ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Στο παρόν κεφάλαιο εξετάζεται το θεσμικό πλαίσιο της εταιρικής μορφής της Ι.Κ.Ε. που μελετάται στην παρούσα εργασία. Η Ιδιωτική Κεφαλαιουχική Εταιρεία (Ι.Κ.Ε.), ρυθμίζεται με τον Ν. 4072/2012 «Βελτίωση επιχειρηματικού περιβάλλοντος – Νέα εταιρική μορφή – Σήματα – Μεσίτες Ακινήτων – Ρύθμιση θεμάτων ναυτιλίας, λιμένων και αλιείας και λοιπές διατάξεις».

3.2 ΒΑΣΙΚΑ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ Ι.Κ.Ε.

Ο θεσμός της Ιδιωτικής Κεφαλαιουχικής Εταιρείας (ΙΚΕ), ο εταιρικός τύπος της οποίας εισήχθη με τον Ν. 4072/2012, αφορά εταιρεία η οποία είναι κεφαλαιουχική, έχει νομική προσωπικότητα και χαρακτηρίζεται εμπορική ακόμη και αν ο σκοπός της δεν είναι εμπορικός. Μπορεί να ιδρυθεί με μηδενικό κεφάλαιο, χωρίς ωστόσο να αποκλείεται να οριστεί από τους ενδιαφερόμενους υψηλότερο μέγεθος κεφαλαίου, ενώ για τις εταιρικές της υποχρεώσεις ευθύνεται μόνο αυτή με την περιουσία της, δηλαδή υπάρχει περιορισμένη ευθύνη των μελών της για τα εταιρικά χρέη, εκτός των εταίρων με εγγυητικές εισφορές.

Αποτελεί την πιο ευέλικτη εταιρική μορφή σε σύγκριση με αυτόν της Α.Ε. και της Ε.Π.Ε. καθώς μπορεί να λειτουργήσει και ως μονοπρόσωπη. Εκ φύσεως, συνιστά μια ενδιάμεση μορφή μεταξύ των προσωπικών (Ο.Ε. & Ε.Ε.) και των κεφαλαιουχικών εταιρειών (Α.Ε. & Ε.Π.Ε.), η οποία όμως μπορεί να ιδρυθεί με ελάχιστο κόστος.

Εξυπηρετεί την κατανομή των λειτουργιών ανάμεσα στους εταίρους της Ι.Κ.Ε., καθώς είναι συχνό φαινόμενο σε μία επιχείρηση να μην είναι ίδια η προσφορά στην επιχείρηση όλων των εταίρων. Συγκεκριμένα, είναι εφικτό κάποιος εταίρος να εισφέρει περιουσία, όπως ακίνητα, κάποιος εταίρος να προσφέρει την προσωπική του εργασία ή ειδικές γνώσεις και κάποιος εταίρος να

λειτουργεί ως εγγυητής μέσω των εγγυητικών εισφορών. Όλες αυτές οι εισφορές μπορούν να συντονιστούν και συνυπάρξουν στον εταιρικό τύπο της Ι.Κ.Ε., καθιστώντας την εταιρεία αυτή ιδιαίτερα ελκυστική για νεοεισερχόμενους επιχειρηματίες ή ακόμη και για οικογενειακές επιχειρήσεις.

Μεταξύ των υπόλοιπων διατάξεων του Ν. 4072/2012., είναι και η υποχρέωση της εταιρείας να αποκτήσει ιστοσελίδα μέσα σε ένα μήνα από την ίδρυση της, να την ενημερώνει σε τακτά χρονικά διαστήματα και να αναρτά σε αυτήν τις ετήσιες οικονομικές της καταστάσεις ώστε να είναι εύκολα προσβάσιμες στο ευρύ κοινό. Με αυτόν τον τρόπο, επιτυγχάνεται η αξιοπιστία στις συναλλαγές αλλά και η προστασία των εμπλεκόμενων με την εταιρεία με απώτερο σκοπό την ενίσχυση της εταιρικής διαφάνειας.

Τέλος, η καινοτομία που χαρακτηρίζει την Ιδιωτική Κεφαλαιουχική Εταιρεία είναι η ανεξαρτησία ανάμεσα στα εταιρικά μερίδια και το κεφάλαιο, καθώς δεν είναι πλέον στενά συνδεδεμένες οι δύο αυτές έννοιες. Συγκεκριμένα, όπως στους δύο εταιρικούς τύπους των κεφαλαιακών εταιρειών, δηλαδή στην Α.Ε. και στην Ε.Π.Ε., το εταιρικό μερίδιο του κάθε εταίρου αποτελεί τμήμα του κεφαλαίου της εταιρείας στην οποία αυτός συμμετέχει και καθορίζει αντίστοιχα το ποσοστό συμμετοχής τους. Στην Ι.Κ.Ε. η εταιρική συμμετοχή αποσυνδέεται από το εταιρικό κεφάλαιο καθώς ο εταίρος μπορεί να προσφέρει και εξωκεφαλαιακές εισφορές, το οποίο θεωρείται ιδιαίτερα καινοτόμο για τα ελληνικά δεδομένα καθώς δεν είχε υπάρξει άλλη αντίστοιχη περίπτωση.

3.2.1 Ίδρυση

Η σύσταση της γίνεται μέσω της υπηρεσίας μιας στάσης από ένα ή περισσότερα φυσικά ή νομικά πρόσωπα, τους ιδρυτές, ενώ το καταστατικό της μπορεί να είναι ιδιωτικό έγγραφο χωρίς να απαιτείται παράσταση δικηγόρου και συμμετοχή συμβολαιογράφου. Η σύμπραξη τους είναι απαραίτητη μόνο σε περιπτώσεις που το επιβάλλει ειδική διάταξη του νόμου ή όταν εισφέρεται στην εταιρεία ακίνητο όπου απαιτείται δημόσιο έγγραφο.

Στη συνέχεια γίνεται η δημοσίευση της ίδρυσης Ι.Κ.Ε. και του καταστατικού της στο Γενικό Εμπορικό Μητρώο (Γ.Ε.ΜΗ.). Το κόστος σύστασης περιορίζεται στο ελάχιστο καθώς δεν καταβάλλονται αμοιβές και

τέλη δημοσίευσης στο ΦΕΚ Α.Ε. και Ε.Π.Ε όπως συμβαίνει με τις ήδη προϋπάρχουσες μορφές κεφαλαιακών εταιρειών, ενώ το κόστος περιορίζεται σε:

- ένα παράβολο των εβδομήντα ευρώ που απαιτείται για τη σύσταση της (Γραμμάτιο Ενιαίου Κόστους Σύστασης Εταιρίας),
- το τέλος καταχώρησης Γ.Ε.Μ.Η (10 ευρώ),
- το κόστος εγγραφής στο επιμελητήριο, το οποίο καθορίζεται από το κάθε Επιμελητήριο,
- το Τέλος υπέρ του Ταμείου Προνοίας Δικηγόρων Αθηνών, το οποίο ανέρχεται σε ποσό 5,80 €,
- Το Τέλος υπέρ του Ταμείου Νομικών, το οποίο ανέρχεται σε ποσοστό 0,5% επί του κεφαλαίου (κεφαλαιακές εισφορές) εάν συστήνεται με ιδιωτικό συμφωνητικό. Εάν συστήνεται με συμβολαιογραφική πράξη το ποσοστό ποικίλει.

3.2.2 Επωνυμία

Η επωνυμία σχηματίζεται, είτε από το όνομα του ενός ή περισσότερων εταίρων, είτε από το αντικείμενο της επιχείρησης που ασκεί ενώ σε κάθε περίπτωση θα πρέπει να περιέχονται ολογράφως οι λέξεις Ιδιωτική Κεφαλαιουχική Εταιρεία ή σε συντομογραφία Ι.Κ.Ε..

Εάν η εταιρεία είναι μονοπρόσωπη, στην επωνυμία συμπεριλαμβάνονται οι λέξεις «Μονοπρόσωπη Ι.Κ.Ε.», ενώ σε περίπτωση τροποποίησης απαιτείται αλλαγή στο καταστατικό από τον διαχειριστή με αντίστοιχη καταχώριση στο Γ.Ε.ΜΗ..

Τέλος, η επωνυμία μπορεί να αποδίδεται με λατινικούς χαρακτήρες ή σε ξένη γλώσσα, ενώ το καταστατικό μπορεί να είναι και σε άλλη γλώσσα ενώ και φανταστική επωνυμία είναι αποδεκτή.

3.2.3 Έδρα

Η ΙΚΕ έχει την έδρα της στον δήμο που ορίζεται στο καταστατικό και δεν είναι υποχρεωμένη να έχει την πραγματική της έδρα στον ελληνικό χώρο. Υπάρχει η δυνατότητα μεταφοράς της καταστατικής έδρας σε άλλο κράτος-μέλος του ΕΟΧ χωρίς αυτό να συνεπάγεται τη λύση της. Σε αυτή την περίπτωση

της μεταφοράς της έδρας, ορίζεται υπεύθυνος ο διαχειριστής της Ι.Κ.Ε. να συντάξει έκθεση και να παραθέσει τις επιπτώσεις αυτής της αλλαγής σε εταίρους, δανειστές και εργαζομένους.

Επιπροσθέτως, η Ι.Κ.Ε. οφείλει να ρυθμίζει τη λειτουργία της σύμφωνα με το ελληνικό δίκαιο εφόσον έχει καταχωρηθεί στο Γ.Ε.ΜΗ., ακόμα και αν έχει την πραγματική της έδρα στην αλλοδαπή. Συνεπώς, δύναται να έχει το κέντρο διοίκησής της σε άλλη χώρα πέραν της Ελλάδος και να ιδρύει δευτερεύουσες εγκαταστάσεις στο εσωτερικό ή στο εξωτερικό.

Με τον Ν. 4072/2012 εισήχθη και άλλη μία καινοτομία που προβλέπει ότι οι τροποποιήσεις του καταστατικού της ΙΚΕ, εφόσον γίνονται με ιδιωτικό έγγραφο καθώς και τα πρακτικά, μπορούν να συντάσσονται σε μία από τις επίσημες γλώσσες της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

3.2.4 Διάρκεια

Η διάρκεια της εταιρείας είναι υποχρεωτικά ορισμένου χρόνου. Αν δεν ορίζεται στο καταστατικό χρόνος, η εταιρεία διαρκεί για δώδεκα (12) έτη, ενώ ο χρόνος μπορεί να παραταθεί με απόφαση των εταίρων. Σε περίπτωση μη αναφοράς στο καταστατικό της διάρκειας της εταιρείας ορίζονται από τον νόμο τα δώδεκα έτη.

3.3 ΟΡΓΑΝΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΚΑΙ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ

3.3.1 Διαχείριση

Η εταιρεία δύναται να έχει έναν ή και περισσότερους διαχειριστές, οι οποίοι μπορούν να ασκούν τη διαχείριση είτε συλλογικά από κοινού είτε με μοναδικό εκπρόσωπο σύμφωνα με τον νόμο (νόμιμη διαχείριση). Ωστόσο, το καταστατικό μπορεί να καθορίζει την εκπροσώπηση της εταιρείας (καταστατική διαχείριση), θέτοντας όριο στην θητεία του ή των εκάστοτε διαχειριστών.

Ο διαχειριστής, ο οποίος πρέπει να είναι φυσικό πρόσωπο, μπορεί να μην είναι εταίρος. Στην περίπτωση που κάποιος από τους εταίρους είναι νομικό πρόσωπο, τότε πρέπει να καθοριστεί το φυσικό πρόσωπο που θα τον εκπροσωπεί.

Η ανάκληση των καθηκόντων του διαχειριστή μπορεί να πραγματοποιηθεί με απόφαση της πλειοψηφίας των εταίρων ή από τον ένα και μοναδικό εταίρο ο οποίος έχει οριστεί από το καταστατικό ή τέλος από το δικαστήριο κατόπιν αιτήματος που έχει υποβάλει τουλάχιστον το ένα δέκατο (1/10) των συνολικών εταιρικών μεριδίων. Κατόπιν της ανακλήσεως των καθηκόντων του διαχειριστή, ο νέος διαχειριστής θα τοποθετηθεί βάσει της σύμφωνης γνώμης των εταίρων ή σε διαφορετική περίπτωση βάσει όσων προβλέπει το καταστατικό. Όλες οι ενέργειες διορισμού, ανάκλησης καθηκόντων και αλλαγής του διαχειριστή πρέπει να ακολουθούν και τις απαραίτητες διατυπώσεις δημοσιότητας στο Γ.Ε.ΜΗ..

Ο διαχειριστής είναι ο κατ' εξοχήν αρμόδιος εκπρόσωπος της εταιρείας σε δικαστικές και εξωδικαστικές υποθέσεις, διαχειρίζεται τα περιουσιακά της στοιχεία και έχει στόχο την εκπλήρωση του εταιρικού της σκοπού. Ενεργεί για λογαριασμό της επιχείρησης, την δεσμεύει με την υπογραφή του έναντι των συναλλασσομένων, ενώ σε περίπτωση που προβεί σε κάποια ενέργεια πέραν του εταιρικού της σκοπού η ενέργεια αυτή εξακολουθεί να είναι έγκυρη, εκτός αν ο συναλλασσόμενος γνώριζε αυτήν την υπέρβαση. Τέλος, δίνεται η επιλογή της μετάθεσης των καθηκόντων σε τρίτους, εταίρους ή μη, με την προϋπόθεση ότι το επιτρέπει το καταστατικό της εταιρείας, ενώ ο διαχειριστής δεν δικαιούται αμοιβή για τις υπηρεσίες διαχείρισης που προσφέρει εκτός αν το αποφασίσουν οι εταίροι.

Σημαντική είναι η υποχρέωση πίστεως οφείλει να επιδεικνύει ο διαχειριστής έναντι της εταιρείας. Συγκεκριμένα, δεν πρέπει να επιδιώκει σκοπό ο οποίος να έρχεται σε σύγκρουση με αυτόν της εταιρείας, να μη λειτουργεί για λογαριασμό τρίτου ο οποίος να έχει ανταγωνιστικό ενδιαφέρον για την εταιρεία και να τηρεί εχεμύθεια για τις εταιρικές υποθέσεις στις οποίες έχει πρόσβαση.

Το εξωλογιστικό βιβλίο, το οποίο οφείλει να τηρεί ο διαχειριστής είναι το «Βιβλίο Εταίρων», στο οποίο καταγράφονται τα στοιχεία των μετόχων, το είδος και το ποσό της εισφοράς τους, καθώς και όλες τις σχετικές πληροφορίες. Ακόμη, οφείλει να τηρεί ο διαχειριστής και ένα δεύτερο εξωλογιστικό βιβλίο, το οποίο σχετίζεται με συνέλευση των εταίρων και τις αποφάσεις που λαμβάνονται σε αυτήν και ονομάζεται «Ένιαίο Βιβλίο Πρακτικών των Εταίρων & Αποφάσεων της Διαχείρισης».

Ο διαχειριστής φέρει ευθύνη αστική, ποινική και προσωπική έναντι φορολογικών και ασφαλιστικών φορέων για κάθε λάθος διαχείρισης ενώ σε περίπτωση που την διαχείριση ασκούν από κοινού περισσότεροι του ενός εταίροι τότε ευθύνονται εις ολόκληρον.

3.3.2 Συνέλευση των εταίρων

Το αρμόδιο όργανο για να λάβουν απόφαση οι εταίροι και να διοικήσουν την εταιρεία είναι η συνέλευση των εταίρων της Ι.Κ.Ε.. Η συνέλευση συγκαλείται κατ' ελάχιστον μία φορά τον χρόνο το αργότερο μέχρι τη δέκατη μέρα του ένατου μήνα από τη λήξη της διαχειριστικής χρήσης και έχει ως κύριο αντικείμενο της να εγκρίνει τις χρηματοοικονομικές καταστάσεις και να διορίσει τους διαχειριστές για την επόμενη εταιρική χρήση (τακτική συνέλευση).

Η συνέλευση συγκαλείται από τους διαχειριστές τουλάχιστον οχτώ μέρες πριν, ενώ σε αυτήν την προθεσμία δεν προσμετρούνται η ημέρα δημοσίευσης της πρόσκλησης και η ημέρα που θα πραγματοποιηθεί η συνέλευση. Η πρόσκληση προς τους εταίρους μπορεί να σταλεί και μέσω ηλεκτρονικού ταχυδρομείου (e-mail).

Δίνεται η δυνατότητα να ζητηθεί από τους εταίρους, που κατέχουν τουλάχιστον το ένα δέκατο (1/10) των εταιρικών μεριδίων της εταιρείας, στον διαχειριστή να συγκαλέσει συνέλευση για θέματα ημερήσιας διάταξης. Σε περίπτωση που διαχειριστής δεν προβεί σε σύγκληση συνελεύσεως μέσα σε δέκα μέρες, τότε την ενέργεια αυτήν την πραγματοποιούν οι ίδιοι οι εταίροι.

Τόπος σύγκλησης της συνέλευσης μπορεί να είναι οποιοσδήποτε χώρος, που να αναφέρεται στο καταστατικό, είτε στην Ελλάδα είτε στο εξωτερικό. Σε περίπτωση που δεν ορίζεται ο τόπος συνέλευσης στο καταστατικό, μπορεί να χρησιμοποιηθεί η έδρα της εταιρείας την πραγματοποίηση της συνέλευσης ή οποιοσδήποτε άλλος χώρος, με την προϋπόθεση ότι συμφωνούν όλοι οι εταίροι. Τέλος, η συνέλευση μπορεί να πραγματοποιηθεί και μέσω τηλεδιάσκεψης, εάν ένας ή ακόμη και περισσότεροι εταίροι δεν μπορούν να παρευρεθούν με τη φυσική τους παρουσία σε αυτήν.

Δικαίωμα συμμετοχής στη συνέλευση έχουν όλοι οι εταίροι είτε αυτοπροσώπως είτε μέσω αντιπροσώπου. Κάθε εταίρος έχει δικαίωμα μιας ψήφου, ενώ συγκεκριμένο όριο μπορεί να θέτει το καταστατικό για τον ανώτερο αριθμό ψήφων, τον οποίο δικαιούται ο κάθε εταίρος στην ψήφιση συγκεκριμένων θεμάτων, ειδικά καθορισμένων από το καταστατικό. Για τη λήψη απόφασης απαιτείται απόλυτη πλειοψηφία του συνολικού αριθμού των εταιρικών μεριδίων ενώ για συγκεκριμένα θέματα όπως η αλλαγή αντικειμένου της εταιρείας απαιτείται αυξημένη απαρτία και πλειοψηφία. Σε περίπτωση αποφάσεων, που είναι ομόφωνες, δύναται να μην πραγματοποιηθεί συνέλευση και απλώς να διατυπώνονται εγγράφως. Απλοποιημένες διαδικασίες προβλέπονται εκτός της συνέλευσης των εταίρων και για άλλες διαδικασίες όπως η έγκριση των χρηματοοικονομικών καταστάσεων και άλλα.

3.4 ΕΤΑΙΡΙΚΑ ΜΕΡΙΔΙΑ ΚΑΙ ΕΤΑΙΡΙΚΕΣ ΕΙΣΦΟΡΕΣ

Για να συμμετέχει ο εταίρος στην Ιδιωτική Κεφαλαιουχική Εταιρεία απαιτείται να κατέχει ένα τουλάχιστον ή και περισσότερα εταιρικά μερίδια. Στο κεφάλαιο μπορεί να συμμετέχει ένας (μονοπρόσωπη) ή πολλοί εταίροι. Τα μερίδια δεν μπορούν να παρασταθούν με μετοχές ούτε έχουν τη μορφή αξιόγραφου όπως στην Ανώνυμη Εταιρεία (Α.Ε.). Στην ίδρυση της εταιρείας ο αριθμός των μεριδίων που θα κατέχει αρχικά ο κάθε εταίρος ορίζεται από το καταστατικό.

Μπορεί να ιδρυθεί με μηδενικό κεφάλαιο, χωρίς ωστόσο να αποκλείεται να οριστεί από τους ενδιαφερόμενους υψηλότερο μέγεθος κεφαλαίου, ενώ για τις εταιρικές της υποχρεώσεις ευθύνεται μόνο αυτή με την παρουσία της, δηλαδή υπάρχει περιορισμένη ευθύνη των μελών της για τα εταιρικά χρέη, εκτός των εταίρων με εγγυητικές εισφορές.

Εξυπηρετεί την κατανομή των λειτουργιών ανάμεσα στους εταίρους της Ι.Κ.Ε., καθώς είναι συχνό φαινόμενο σε μία επιχείρηση να μην είναι ίδια η προσφορά όλων των εταίρων στην επιχείρηση. Συγκεκριμένα, είναι εφικτό κάποιος εταίρος να εισφέρει περιουσία, όπως ακίνητα, άλλος εταίρος να προσφέρει την προσωπική του εργασία ή ειδικές γνώσεις και κάποιος άλλος εταίρος να λειτουργεί ως εγγυητής μέσω των εγγυητικών εισφορών. Όλες αυτές

οι εισφορές μπορούν να συντονιστούν και να συνυπάρξουν στον εταιρικό τύπο της Ι.Κ.Ε. καθιστώντας έτσι την εταιρεία αυτή ιδιαίτερα ελκυστική για νεοεισερχόμενους επιχειρηματίες ή ακόμη και για οικογενειακές επιχειρήσεις.

Κάθε εταιρικό μερίδιο πρέπει να έχει ελάχιστη αξία ενός ευρώ και η ονομαστική αξία του καθενός να είναι ίδια ανεξαρτήτως της εισφοράς που αντιπροσωπεύει.

3.4.1 Είδη εισφορών

Τα είδη των εισφορών είναι τρία: οι κεφαλαιακές, οι εξωκεφαλαιακές και οι εγγυητικές εισφορές. Κάθε εταιρικό μερίδιο αντιπροσωπεύει ένα μόνο είδος, ενώ ο αριθμός των μεριδίων που θα λάβει ο κάθε εταίρος εξαρτάται από το ύψος προς εισφοράς του.

Παρακάτω δίνεται ένα παράδειγμα για την κατανόηση των διαφορετικών εισφορών που μπορεί να προσφέρει ο κάθε εταίρος στην Ι.Κ.Ε.: Έστω τέσσερις εταίροι οι οποίοι θέλουν να συστήσουν Ι.Κ.Ε. ο καθένας με ποσοστό 25%. Ο εταίρος Α θα προσφέρει μετρητά (κεφαλαιακή εισφορά), ο εταίρος Β εργασία (εξωκεφαλαιακή εισφορά), ο εταίρος Γ επιστημονικές γνώσεις (εξωκεφαλαιακή εισφορά) και ο εταίρος Δ τη φερεγγυότητα απέναντι στο τραπεζικό σύστημα και στους πιστωτές και την προσωπική ή εμπράγματη εγγύηση (εγγυητική εισφορά).

Οι κεφαλαιακές εισφορές αφορούν εισφορές μετρητών ή σε είδος οι οποίες μπορούν να αποτιμηθούν χρηματικά και αποτελούν το κεφάλαιο της επιχείρησης. Ο νόμος δίνει τη δυνατότητα απαλλαγής από την υποχρέωση αποτίμησης των εταίρων των εισφερόμενων στοιχείων εάν, κατά το καταστατικό ή την απόφαση που αυξάνει το κεφάλαιο, η αξία του στοιχείου δεν είναι άνω των πέντε χιλιάδων ευρώ.

Κατά τη σύσταση της εταιρείας ή σε περίπτωση αύξησης κεφαλαίου ορίζεται ότι το κεφάλαιο πρέπει να καταβληθεί ολοσχερώς και ο διαχειριστής εντός χρονικού διαστήματος ενός μηνός οφείλει να πιστοποιήσει το γεγονός της καταβολής του και να προβεί στις απαραίτητες διατυπώσεις δημοσιότητας στο Γ.Ε.ΜΗ..

Οι εξωκεφαλαιακές εισφορές δεν μπορούν να αποτιμηθούν χρηματικά και είναι η απαίτηση που υπάρχει από την διεκπεραίωση κάποιας εργασίας ή την ολοκλήρωση παροχής μίας υπηρεσίας. Το ύψος των εξωκεφαλαιακών εισφορών ορίζονται είτε αρχικά κατά την ίδρυση της εταιρείας είτε σε μεταγενέστερο χρόνο. Οι εξωκεφαλαιακές εισφορές είναι συνηθισμένες στις προσωπικές εταιρείες στις οποίες η προσφορά εργασίας έναντι συμμετοχής στα αποτελέσματα της εταιρείας είναι επιτρεπτή.

Οι εγγυητικές εισφορές αφορούν την ευθύνη που αναλαμβάνει ο εταίρος έναντι των συναλλασσομένων με την επιχείρηση για τις υποχρεώσεις της. Το ύψος των εγγυητικών εισφορών που μπορεί να αναλάβει ο κάθε εταίρος ορίζεται στο καταστατικό της εταιρείας και δεν μπορεί να ξεπερνά το εβδομήντα πέντε τοις εκατό του συνολικού εταιρικού κεφαλαίου. Αυτό συνεπάγεται πως το εικοσιπέντε τοις εκατό του εταιρικού κεφαλαίου θα πρέπει να αποτελείται από κεφαλαιακές εισφορές και συγκεκριμένα εισφορές μετρητών. Η ευθύνη του εταίρου ο οποίος κατέχει εγγυητικές εισφορές είναι άμεση και πρωτογενής έναντι των πιστωτών της εταιρείας και δεν έχει τον ρόλο τριτεγγυητή.

3.4.2 Μεταβίβαση εταιρικών μεριδίων

Η μεταβίβαση των εταιρικών μεριδίων στην Ι.Κ.Ε. δεν έχει περιορισμούς και μπορεί να πραγματοποιηθεί κανονικά. Σε περίπτωση που ο εταίρος κατέχει μερίδια είτε εξωκεφαλαιακής εισφοράς είτε εγγυητικής, τα οποία όμως δεν έχουν καταβληθεί ολοσχερώς τότε δεν δύναται να τα μεταβιβάσει.

Για την πραγματοποίηση της μεταβίβασης θα πρέπει να συνταχθούν τα σχετικά έγγραφα, να υπογραφούν και από τα δύο συμβαλλόμενα μέρη και να γνωστοποιηθούν στην εταιρεία. Η γνωστοποίηση μπορεί να πραγματοποιηθεί και μέσω ηλεκτρονικού ταχυδρομείου (mail). Ωστόσο το καταστατικό μπορεί να θέτει ορισμένους περιορισμούς ή να απαγορεύει σε ορισμένες περιπτώσεις τη μεταβίβαση μεριδίων εν ζωή.

Σε περίπτωση θανάτου εταίρου, ο διαχειριστής είναι υπεύθυνος για την μεταβίβαση των μεριδίων στους κληρονόμους. Ωστόσο, υπάρχει πιθανότητα το

καταστατικό να ορίζει το πρόσωπο που θα αποκτήσει τα μερίδια σε περίπτωση θανάτου.

Μοναδικός περιορισμός, ωστόσο, είναι η απόκτηση ιδίων τίτλων. Στην περίπτωση αυτή, τα μερίδια ακυρώνονται αυτοδικαίως, μειώνοντας τα εταιρικά μερίδια και πιθανόν και το εταιρικό κεφάλαιο αν είχε προλάβει να τροποποιηθεί.

Η είσοδος νέου εταίρου στην Ι.Κ.Ε. απαιτεί τη σύμφωνη γνώμη όλων των εταίρων και πρέπει να ορίζεται στο καταστατικό ο τρόπος με τον οποίο θα πραγματοποιηθεί.

Η αύξηση του εταιρικού κεφαλαίου δύναται να πραγματοποιηθεί αυξάνοντας τα εταιρικά μερίδια. Εάν η αύξηση γίνεται με εισφορές σε χρήμα τότε υπάρχει το δικαίωμα προτίμησης, το οποίο καθορίζεται ανάλογα με τον αριθμό των εταιρικών μεριδίων που κατέχει ήδη ο κάθε εταίρος. Σε περίπτωση άσκησης του δικαιώματος προτίμησης από κάποιον εταίρο απαιτείται η δημοσιοποίησή του στο Γενικό Εμπορικό Μητρώο (Γ.Ε.ΜΗ.) εντός είκοσι ημερών.

Αντίθετα, η μείωση κεφαλαίου πραγματοποιείται ακυρώνοντας εταιρικά μερίδια και επιστρέφοντας στους εταίρους το κεφάλαιο που αποδεσμεύεται εκτός εάν οι δανειστές υποβάλουν αντιρρήσεις εντός τριάντα ημερών από τη δημοσιοποίηση της μείωσης στο Γ.Ε.ΜΗ.. Σε αυτήν την περίπτωση, το δικαστήριο είναι αυτό που είναι αρμόδιο να κρίνει εάν υπάρχουν επαρκείς ασφάλειες για τους δανειστές και στη συνέχεια να δώσει την έγκριση για την πραγματοποίηση της μείωσης.

Τέλος, κάθε εταίρος έχει το δικαίωμα να αποχωρήσει από την εταιρεία για σημαντική αιτία και έπειτα από την απόφαση του μονομελούς πρωτοδικείου. Σε περίπτωση εξόδου ο εταίρος δικαιούται να αποζημιωθεί από την επιχείρηση για το σύνολο των εταιρικών μεριδίων που βρίσκονται στην κατοχή του. Στη συνέχεια, ο διαχειριστής έχει την ευθύνη ακύρωσης των εταιρικών μεριδίων του συγκεκριμένου εταίρου, της αναπροσαρμογής του κεφαλαίου και του πλήθους των μεριδίων που απομένουν και τέλος να γνωστοποιήσει το γεγονός στο Γ.Ε.ΜΗ.. Ωστόσο, υπάρχει η πιθανότητα σε περίπτωση εξόδου εταίρου να υποδεικνύει το καταστατικό το άτομο που θα εξαγοράσει τα εταιρικά μερίδια καθώς και το τίμημα που θα καταβληθεί.

3.5 ΦΟΡΟΛΟΓΙΑ Ι.Κ.Ε

Όσον αφορά το φορολογικό καθεστώς που ισχύει έως και σήμερα στις Ιδιωτικές Κεφαλαιουχικές Εταιρείες είναι το ίδιο με αυτό των Α.Ε. και των Ε.Π.Ε.. Ειδικότερα, για τα κέρδη της φορολογείται με συντελεστή είκοσι εννιά τοις εκατό (29%) από το «πρώτο ευρώ», ενώ για τα καταβαλλόμενα μερίσματα με συντελεστή δεκαπέντε τοις εκατό (15%). Η προκαταβολή του φόρου διαφέρει ανάλογα με το έτος ίδρυσης της εταιρείας καθώς για τις παλαιότερες εταιρείες η προκαταβολή φτάνει το εκατό τοις εκατό (100%), ενώ για τις νεοσύστατες για τα τρία πρώτα χρόνια ισχύει ο μειωμένος συντελεστής πενήντα τοις εκατό (50%). Η αμοιβή του διαχειριστή της εταιρείας, φορολογείται ως εισόδημα από μισθωτή εργασία.

Ένα από τα σημαντικά πλεονεκτήματα της Ι.Κ.Ε., που την κάνει να ξεχωρίζει από τις υπόλοιπες εταιρικές μορφές, είναι η προαιρετική ασφάλιση στον Ο.Α.Ε.Ε. των εταίρων. Συγκεκριμένα, δίνεται η δυνατότητα να ασφαλιστεί στον Ο.Α.Ε.Ε. μόνο ο διαχειριστής ή - στην περίπτωση της μονοπρόσωπης εταιρείας - μόνο ο μοναδικός εταίρος.

Τα λογιστικά βιβλία τα οποία υποχρεούται η εταιρεία να τηρεί, καθώς ανήκει στην κατηγορία των κεφαλαιουχικών εταιρειών, είναι τρίτης κατηγορίας ή αλλιώς διπλογραφικά, όπως και της Α.Ε. και της Ε.Π.Ε., αντισταθμίζοντας έτσι την περιορισμένη ευθύνη των εταίρων που μετέχουν στην εταιρεία και προσφέροντας παράλληλα τη μεγαλύτερη δυνατή διαφάνεια στις συναλλαγές.

Αναφορικά με τη διανομή των κερδών, εντός τεσσάρων μηνών από τη λήξη της διαχειριστικής χρήσης, η συνέλευση των εταίρων συνεδριάζει και αποφασίζει την έγκριση των χρηματοοικονομικών καταστάσεων και τον τρόπο διάθεσης των κερδών. Η διανομή των κερδών πραγματοποιείται πριν από τον σχηματισμό του αποθεματικού το οποίο θα πρέπει να είναι τουλάχιστον το ένα εικοστό των καθαρών κερδών. Η συμμετοχή των εταίρων στα κέρδη είναι αναλογική με τον αριθμό των εταιρικών μεριδίων ενώ υπάρχει περίπτωση το καταστατικό να θέτει κάποιους περιορισμούς, όπως η περιορισμένη ή και ακόμη καθόλου συμμετοχή κάποιων εταίρων στα κέρδη ή στο προϊόν εκκαθάρισης.

3.6 ΔΗΜΟΣΙΟΤΗΤΑ Γ.Ε.ΜΗ.

Όπως ορίζει το άρθρο 52 του Ν. 4072/2012, η ίδρυση μιας Ιδιωτικής Κεφαλαιουχικής Εταιρείας υπόκειται στις απαραίτητες διατυπώσεις δημοσιότητας, οι οποίες επιτυγχάνονται με την εγγραφή της εταιρείας στο Γενικό Εμπορικό Μητρώο και κατά συνέπεια και την απόκτηση νομικής προσωπικότητας της εταιρείας. Ακόμη, το άρθρο 52 ορίζει ότι η εταιρεία έχει υποχρέωση να υποβάλει σε δημοσιότητα σύμφωνα με τα άρθρα 15 και 16 του Ν. 3419/2005 και τα αποτελέσματα της εγγραφής της στο Γ.Ε.ΜΗ. όπως και μια σειρά άλλων γεγονότων τα οποία παρατίθενται αναλυτικά παρακάτω:

- το καταστατικό και τις τροποποιήσεις του
- το σχέδιο συγχώνευσης ή διάσπασης της εταιρείας το οποίο έχει εγκριθεί από κάθε συνέλευση των εταίρων των επιχειρήσεων που συμμετέχουν σε αυτήν (άρθρο 109)
- η μετατροπή ή ο μετασχηματισμός της εταιρείας σε άλλη εταιρική μορφή και το καταστατικό της νέας εταιρείας (άρθρο 106)
- την απόφαση των εταίρων ή τη διοικητική πράξη για λύση της εταιρείας (άρθρο 103)
- η αναβίωση της εταιρείας
- η κήρυξη ακυρότητας της εταιρείας έπειτα από απόφαση του δικαστηρίου (άρθρο 53)
- τα στοιχεία του εταίρου της μονοπρόσωπης εταιρείας (άρθρο 43)
- η καταχώριση από τον εκκαθαριστή της ολοκλήρωσης της εκκαθάρισης (άρθρο 105)
- οι οικονομικές καταστάσεις εντός της προθεσμίας του τριμήνου (άρθρο 98)
- σε περίπτωση εξόδου ή αποκλεισμού ενός εταίρου, η μείωση του εταιρικού κεφαλαίου και η ακύρωση των μεριδίων του (άρθρο 92-93)
- η μείωση του εταιρικού κεφαλαίου και πιθανόν και η ακύρωση μεριδίων στην περίπτωση της απόκτησης ιδίων τίτλων από την εταιρεία (άρθρο 87)
- η αύξηση κεφαλαίου και η αναπροσαρμογή με μέριμνα του διαχειριστή (άρθρο 90)

- το δικαίωμα προτίμησης των εταίρων (άρθρο 90)
- η αλλαγή των εγγυητικών εισφορών με μέριμνα του διαχειριστή (άρθρο 79)
- ο διορισμός, η ανάκληση ή η αντικατάσταση του διαχειριστή (άρθρο 63)
- η εταιρική ιστοσελίδα εντός της προθεσμίας του ενός μηνός (άρθρο 47)
- η έκθεση του διαχειριστή για την έδρα της εταιρείας και τις συνέπειες της τυχόν μεταφοράς της σε άλλη χώρα του Ευρωπαϊκού Οικονομικού Χώρου (άρθρο 45)
- η ένδειξη «Μονοπρόσωπη Ιδιωτική Κεφαλαιουχική Εταιρεία» ή «Μονοπρόσωπη Ι.Κ.Ε.» (άρθρο 44)
- ο διορισμός ελεγκτή (άρθρο 99)
- η απόφαση ακυρότητας του δικαστηρίου ελαττωματικής απόφασης των εταίρων (άρθρο 74)
- η ολοσχερής καταβολή του κεφαλαίου εντός προθεσμίας ενός μηνός με μέριμνα του διαχειριστή (άρθρο 77)
- η αναπροσαρμογή του εταιρικού κεφαλαίου έπειτα από τη δήλωση του διαχειριστή (άρθρο 90)
- η δήλωση προστασίας και επαρκών ασφαλειών των δανειστών σε περίπτωση συγχώνευσης εταιρειών έπειτα αιτήματος των διαχειριστών (άρθρο 112)
- η απόφαση του δικαστηρίου για ακύρωση της συγχώνευσης των εταιρειών εντός της προθεσμίας των τριών μηνών (άρθρο 114)

Τέλος, αναγκαία είναι και η δημιουργία και λειτουργία εταιρικής ιστοσελίδας (site) σύμφωνα με το άρθρο 47, καθώς την ανάρτηση όλων των δημοσιοποιήσεων που πραγματοποιούνται στο Γ.Ε.ΜΗ.. Στην ιστοσελίδα της εταιρείας δημοσιεύονται οι οικονομικές καταστάσεις και λοιπές χρήσιμες πληροφορίες, ενώ πλέον έπαψε να είναι υποχρεωτική η δημοσίευση τους στο Φ.Ε.Κ.. Η ιστοσελίδα λειτουργεί υπό την ευθύνη του διαχειριστή, ενώ σε περίπτωση μη λειτουργίας της είναι υποχρεωμένος να αποστέλλει με δικά του έξοδα και χωρίς καθυστέρηση όλες τις πληροφορίες, τις οποίες θα έπρεπε να είχε

δημοσιευμένες στην ιστοσελίδα, σε όποιον τις ζητήσει. Με αυτόν τον τρόπο, επιτυγχάνεται η ενίσχυση της εταιρικής διαφάνειας και η ασφάλεια των τρίτων που συναλλάσσονται με την επιχείρηση.

3.7 ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΕΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ Ι.Κ.Ε.

Ο διαχειριστής είναι υπεύθυνος για την κατάρτιση και στη συνέχεια τη δημοσίευση των χρηματοοικονομικών καταστάσεων της επιχείρησης. Οι ετήσιες οικονομικές καταστάσεις είναι οι εξής:

- ο Ισολογισμός ή αλλιώς Κατάσταση χρηματοοικονομικής θέσης (πίνακας)
- η Κατάσταση Αποτελεσμάτων (πίνακας)
- η Κατάσταση Μεταβολών Καθαρής Θέσης (πίνακας)
- η Κατάσταση Χρηματοροών (πίνακας)
- το Προσάρτημα (σημειώσεις)

Επιπρόσθετα των πέντε βασικών αυτών ετήσιων οικονομικών καταστάσεων, η εταιρεία δημοσιεύει και την ετήσια έκθεση, την οποία συντάσσει ο διαχειριστής, για τη λειτουργία της επιχείρησης καθ' όλη την διάρκεια του έτους. Ακόμη, σε περίπτωση που η εταιρεία πληροί τα κριτήρια μεγέθους και ελέγχεται από ορκωτούς ελεγκτές, η έκθεση ελέγχου δημοσιεύεται και αυτή ως αναπόσπαστο μέρος των οικονομικών καταστάσεων για την πληροφόρηση όλων των ενδιαφερόμενων μερών. Το καταστατικό μπορεί να ορίζει την ύπαρξη και σύνταξη και κάποιας άλλης οικονομικής κατάστασης ή πίνακα, εκτός των βασικών, που αναφέρθηκαν παραπάνω.

Τέλος, όλες οι οικονομικές καταστάσεις για να είναι έγκυρες θα πρέπει να έχουν την υπογραφή του διαχειριστή και στη συνέχεια να δημοσιευτούν εντός τριών μηνών από το πέρας της διαχειριστικής χρήσης στο Γ.Ε.ΜΗ. και στην εταιρική ιστοσελίδα για την ενίσχυση της εταιρικής διαφάνειας και του κλίματος εμπιστοσύνης.

Ειδικότερα, τα λογιστικά βιβλία τα οποία υποχρεούται η εταιρεία να τηρεί, καθώς ανήκει στην κατηγορία των κεφαλαιουχικών εταιρειών, είναι τρίτης κατηγορίας ή αλλιώς διπλογραφικά όπως της Α.Ε. και της Ε.Π.Ε., αντισταθμίζοντας έτσι την περιορισμένη ευθύνη των εταίρων που μετέχουν στην

εταιρεία και προσφέροντας παράλληλα τη μεγαλύτερη δυνατή διαφάνεια στις συναλλαγές. Επιπρόσθετα, οφείλει να τηρεί και ορισμένα εξωλογιστικά-εταιρικά βιβλία, εκτός των βασικών λογιστικών βιβλίων, τα οποία είναι υποχρεωτικά τρίτης κατηγορίας ανεξαρτήτως μεγέθους, που αποτελούν ευθύνη του διαχειριστή. Πιο συγκεκριμένα, πρέπει να ενημερώνει το «Βιβλίο των Εταίρων» με τα πλήρη στοιχεία των εταίρων (όνομα, επώνυμο, έδρα κ.α.), τη συμμετοχή τους στην εταιρεία (αριθμός μεριδίων), το είδος της εισφοράς, την ημερομηνία αγοράς των εταιρικών μεριδίων και τέλος κάθε σημείωση του καταστατικού, που αναφέρεται στα δικαιώματα των εταίρων. Επίσης, ο διαχειριστής έχει ευθύνη να καταχωρεί στο «Ενιαίο Βιβλίο Πρακτικών Αποφάσεων των Εταίρων και Αποφάσεων της Διοίκησης» τα πρακτικά της συνέλευσης των εταίρων και τις αποφάσεις που λαμβάνονται εντός αυτής και για τις οποίες απαιτείται η καταχώριση τους στο Γ.Ε.ΜΗ..

3.7.1 Έλεγχος χρηματοοικονομικών καταστάσεων

Σύμφωνα πάντα με τον Ν. 4072/2012 που καθορίζει και τη λειτουργία των Ι.Κ.Ε., σε περίπτωση που η εταιρεία πληροί τα κριτήρια ένταξης της στην κατηγορία των μεσαίων και μεγάλων επιχειρήσεων της παραγράφου 2^α του άρθρου 2 του Ν. 4308/2013 των Ε.Λ.Π. και στην περίπτωση που ανήκει στη νομική μορφή των κεφαλαιουχικών εταιρειών όπως και η Ι.Κ.Ε., υπόκειται σε εξωτερικό τακτικό έλεγχο. Ο έλεγχος αυτός πραγματοποιείται από εξωτερικούς ορκωτούς ελεγκτές τους οποίους διορίζει κάθε χρόνο η συνέλευση των εταίρων με απόλυτη πλειοψηφία. Η αμοιβή τους ορίζεται από την εταιρεία σε συμφωνία με τους ελεγκτές στην ανάθεση του ελέγχου και γνωστοποιείται υποχρεωτικά και στο Γ.Ε.ΜΗ..

Βασικός σκοπός των ελεγκτών είναι να εξετάσουν τις λογιστικές καταστάσεις και τη λειτουργία της επιχείρησης καθ' όλη την διάρκεια της διαχειριστικής χρήσης, έχοντας πρόσβαση στα λογιστικά βιβλία και αρχεία της εταιρείας καθώς και των υπόλοιπων εξωλογιστικών βιβλίων που τυχόν τηρεί η επιχείρηση. Ακόμη, οι ελεγκτές έχουν υποχρέωση να δίνουν το «παρών» στη γενική συνέλευση και να διευκρινίζουν κάθε ζήτημα που τυχόν προκύπτει από τον έλεγχο που πραγματοποιούν. Στο τέλος, διατυπώνουν τα συμπεράσματα τους στην έκθεση ελέγχου, για το εάν οι χρηματοοικονομικές καταστάσεις έχουν καταρτιστεί

σύμφωνα με την προβλεπόμενη μορφή που ορίζει ο νόμος και εάν η κατάσταση που απεικονίζουν αυτές αντιπροσωπεύει την πραγματική εικόνα της επιχείρησης.

Τέλος, υπάρχουν ορισμένες απαλλαγές των οικονομικών καταστάσεων των εταιρειών από τον εξωτερικό έλεγχο, εφόσον πληρούν συγκεκριμένες προϋποθέσεις σχετικά με τα οικονομικά τους μεγέθη ή και τον αριθμό των εργαζομένων που απασχολούν. Συγκεκριμένα, οι πολύ μικρές και μικρές οντότητες έχουν τη δυνατότητα να μην υποβάλλονται σε ετήσιο εξωτερικό έλεγχο καθώς θεωρείται περιττό έξοδο λόγω του μικρού κύκλου εργασιών τους.

3.7.2 Έγκριση χρηματοοικονομικών καταστάσεων

Οι χρηματοοικονομικές καταστάσεις εγκρίνονται από τους εταίρους στην ετήσια υποχρεωτική συνέλευση, η οποία πραγματοποιείται εντός τεσσάρων μηνών από τη λήξη της διαχειριστικής χρήσης. Για την έγκριση των οικονομικών καταστάσεων απαιτείται η απόλυτη πλειοψηφία των εταίρων ώστε η έγκριση τους να είναι έγκυρη, εκτός αν υπάρχει διαφορετική ρήτρα, η οποία να ορίζεται στο καταστατικό.

Επιπρόσθετα, στη συνέλευση των εταίρων, οι μέτοχοι έχουν υποχρέωση να αποφασίσουν και για τον τρόπο διάθεσης των κερδών καθώς και για τον διορισμό των διαχειριστών. Επίσης, όσον αφορά τη διανομή κερδών, αυτή πρέπει να πραγματοποιηθεί πριν από τον σχηματισμό του τακτικού αποθεματικού το οποίο θα πρέπει να είναι τουλάχιστον το ένα εικοστό των καθαρών κερδών. Η συμμετοχή των εταίρων στα κέρδη είναι αναλογική με τον αριθμό των εταιρικών μεριδίων ενώ υπάρχει περίπτωση το καταστατικό να θέτει κάποιους περιορισμούς, όπως η περιορισμένη ή και ακόμη και καθόλου συμμετοχή ορισμένων εταίρων στα κέρδη ή στο προϊόν εκκαθάρισης.

Σε περίπτωση που κάποιος δικαιούχος εταίρος εισέπραξε κέρδη περισσότερα από αυτά που του αναλογούσαν κατά παράβαση των διατάξεων του Ν. 4072/2012, τότε έχει υποχρέωση επιστροφής των κερδών στην εταιρεία. Με αυτόν τον τρόπο διατηρείται η φερεγγυότητα και η εταιρική διαφάνεια της επιχείρησης που είναι και ένας από τους αντικειμενικούς σκοπούς των Ιδιωτικών Κεφαλαιουχικών Εταιρειών.

3.8 ΛΥΣΗ ΚΑΙ ΕΚΚΑΘΑΡΙΣΗ

Η Ιδιωτική Κεφαλαιουχική εταιρεία μπορεί να λυθεί στις εξής περιπτώσεις:

- με απόφαση των εταίρων
- με την πάροδο του χρόνου διάρκειας της εταιρείας
- σε περίπτωση πτώχευσης της εταιρείας
- σε άλλη περίπτωση που προβλέπεται από τον νόμο ή το καταστατικό

Σε όλες τις παραπάνω περιπτώσεις, εκτός της παρέλευσης του χρόνου διάρκειας της εταιρείας, η λύση της εταιρείας δημοσιεύεται στο Γ.Ε.ΜΗ. από τον εκκαθαριστή. Ο νόμος δεν προβλέπει, όπως σε άλλες εταιρικές μορφές, τη λύση της εταιρείας για σπουδαίο λόγο με δικαστική απόφαση ύστερα από αίτημα κάποιου εταίρου στο δικαστήριο της έδρας της εταιρείας.

Μετά την λύση της εταιρείας, αυτή πρέπει να εκκαθαριστεί εκτός εάν πρόκειται για πτώχευση της εταιρείας, οπότε σε αυτή την περίπτωση ακολουθείται η διαδικασία που ορίζει το πτωχευτικό δίκαιο. Μέχρι να ολοκληρωθεί η διαδικασία της εκκαθάρισης η εταιρεία προσθέτει στην επωνυμία της την ονομασία «υπό εκκαθάριση» και με αυτήν την επωνυμία υπογράφει ο εκκαθαριστής. Την εκκαθάριση την πραγματοποιεί ο εκκαθαριστής ο οποίος μπορεί να είναι κάποιος από τους εταίρους ή κάποιο άλλο τρίτο πρόσωπο το οποίο να ορίζεται από το καταστατικό ή να το έχουν αποφασίσει από κοινού οι εταίροι.

Κατά τη διάρκεια της εκκαθάρισης, οι εξουσίες των λοιπών διαχειριστικών οργάνων παύουν ή περιορίζονται σημαντικά και ο εκκαθαριστής είναι αυτός που πλέον διοικεί την εταιρεία μέχρι την ολοκλήρωση της διαδικασίας.

Με την έναρξη της εκκαθάρισης ο διαχειριστής οφείλει να καταγράψει τα περιουσιακά στοιχεία της επιχείρησης και τις υποχρεώσεις, να καταρτίσει τον ισολογισμό απογραφής και να το γνωστοποιήσει στη συνέλευση των εταίρων, οι οποίοι στη συνέχεια θα τον εγκρίνουν. Σε περίπτωση που η εκκαθάριση συνεχιστεί πέραν της μίας διαχειριστικής χρήσης, θα πρέπει στο τέλος κάθε επόμενης χρήσης να συντάσσονται εκ νέου οι οικονομικές καταστάσεις. Ωστόσο, ο νόμος ορίζει ότι η εκκαθάριση δεν μπορεί να υπερβεί τα πέντε έτη και θα πρέπει να έχει ολοκληρωθεί πριν την πάροδο τους.

Ο εκκαθαριστής έχει την υποχρέωση να συνεχίσει τις εκκρεμείς δικαστικές υποθέσεις της εταιρείας, να τακτοποιήσει τις υποχρεώσεις της με την εκποίηση της περιουσίας της, δίνοντας προτεραιότητα στην εκποίηση ολόκληρης της περιουσίας και όχι μέρους της, και τέλος να εισπράξει τις απαιτήσεις της.

Στην περίπτωση που τα εταιρικά μερίδια κάποιου μετόχου αποτελούνται από εξωκεφαλαιακές εισφορές τότε ο συγκεκριμένος εταίρος εξακολουθεί να παρέχει τις υπηρεσίες του και κατά την διάρκεια της εκκαθάρισης εάν αυτό κριθεί απαραίτητο. Επίσης, οι εταίροι με εγγυητικές εισφορές εξακολουθούν να φέρουν ευθύνη έναντι των δανειστών για αυτές ακόμη και μετά από τρία χρόνια από την ολοκλήρωση της εκκαθάρισης και λύσης της εταιρείας.

Εάν η διαδικασία της εκκαθάρισης ξεπεράσει τα τρία έτη, τότε οι εταίροι, οι οποίοι πρέπει να ξεπερνούν το ένα δέκατο των εταιρικών μεριδίων, με απόφαση τους την οποία υποβάλουν στο δικαστήριο, επιταχύνουν τη διαδικασία της εκκαθάρισης. Σε καμία περίπτωση, όμως, η εκκαθάριση δεν μπορεί να υπερβεί τα πέντε έτη.

Αφού ολοκληρωθεί η εκκαθάριση, ο εκκαθαριστής οφείλει να συντάξει εκ νέου χρηματοοικονομικές καταστάσεις οι οποίες πρέπει να λάβουν την έγκριση των εταίρων. Στη συνέχεια, ο εκκαθαριστής αναλαμβάνει τη διανομή του τυχόν προϊόντος εκκαθάρισης στους μετόχους σύμφωνα με τον αριθμό των μεριδίων που κατέχει ο καθένας, ενώ στο καταστατικό μπορεί να ορίζεται και το δικαίωμα προτίμησης ορισμένων εταίρων με κεφαλαιακές εισφορές. Επίσης, εάν συμφωνούν όλοι οι εταίροι ο εκκαθαριστής δύναται να διανέμει την εταιρική περιουσία σύμφωνα με τη βούληση του. Άλλη μία σημαντική αρμοδιότητα του εκκαθαριστή είναι η δημοσίευση της ολοκλήρωσης της εκκαθάρισης στο Γ.Ε.ΜΗ., ώστε να ολοκληρωθεί η διαδικασία και να προχωρήσει στη λύση της εταιρείας.

Τέλος, ο νόμος δίνει τη δυνατότητα κατά την διάρκεια της εκκαθάρισης ή σε περίπτωση πτώχευσης της εταιρείας να αναβιώσει και να λειτουργήσει απ' αρχής εφόσον όλοι οι εταίροι συμφωνήσουν και συντάξουν ένα «σχέδιο αναβίωσης-ανασυγκρότησης» της εταιρείας και λάβει τη σχετική έγκριση από το δικαστήριο.

3.9 ΜΕΤΑΤΡΟΠΗ ΚΑΙ ΣΥΓΧΩΝΕΥΣΗ Ι.Κ.Ε.

3.9.1 Μετατροπή Ι.Κ.Ε. σε άλλο εταιρικό τύπο

Ο Ν. 4072/2012 ορίζει και την περίπτωση μετατροπής της Ι.Κ.Ε. σε άλλη εταιρική μορφή καθώς και την περίπτωση συγχώνευσης της με άλλες επιχειρήσεις. Πιο συγκεκριμένα, το άρθρο 106 του συγκεκριμένου νόμου προβλέπει ότι για την μετατροπή της εταιρείας απαιτείται απόφαση των εταίρων, ενώ η διαδικασία είναι όμοια με αυτήν της ίδρυσης νέας εταιρείας απ' αρχής. Οι εταίροι θα πρέπει ομόφωνα να αποφασίσουν εάν μετά την μετατροπή της Ι.Κ.Ε. δέχονται να έχουν ευθύνη για τις υποχρεώσεις της εταιρείας έναντι τρίτων. Για την εγκυρότητα της μετατροπής απαιτείται η καταχώριση και δημοσίευση της στο Γ.Ε.ΜΗ. μαζί με το καταστατικό της νέας εταιρείας και την απόφαση μετατροπής. Η νομική προσωπικότητα της εταιρείας μετά την μετατροπή διατηρείται και οι εκκρεμείς δικαστικές υποθέσεις συνεχίζονται κανονικά στην επωνυμία της καινούργιας εταιρείας όπως και οι διοικητικές άδειες.

Σε περίπτωση που η Ι.Κ.Ε. μετατραπεί σε άλλης μορφής κεφαλαιουχική εταιρεία είναι απαραίτητη η εκτίμηση των περιουσιακών στοιχείων της εταιρείας που μετατρέπεται από την επιτροπή του άρθρου 9 του Ν. 2190/1920 που ρυθμίζει τις Ανώνυμες Εταιρείες. Εάν το εταιρικό κεφάλαιο είναι κατώτερο του ελάχιστου ορίου, τότε το επιπλέον απαιτούμενο ποσό καλύπτεται με νέες εισφορές.

Σε περίπτωση ύπαρξης εξωκεφαλαιακών εισφορών είναι αναγκαίο να συμφωνηθεί ο τρόπος τακτοποίησης των εν λόγω υποχρεώσεων και να υπογραφεί σύμβαση που να καθορίζει πως θα εκπληρωθούν οι εξωκεφαλαιακές εισφορές μετά την ολοκλήρωση της μετατροπής.

Οι εταίροι με εγγυητικές εισφορές συνεχίζουν να φέρουν ευθύνη για τα χρέη της εταιρείας για χρονικό περιθώριο τριών μηνών μετά την δημοσίευση της μετατροπής στο Γ.Ε.ΜΗ., εκτός εάν υπάρχει έγγραφη συμφωνία των τρίτων για άρση αυτής της υποχρέωσης.

3.9.2 Μετατροπή άλλου εταιρικού τύπου σε Ι.Κ.Ε.

Το άρθρο 107 του νόμου καθορίζει την διαδικασία μετατροπής άλλης εταιρικής μορφής σε Ι.Κ.Ε.. Για τη λύση της εταιρείας απαιτείται απόφαση των

εταίρων ώστε να προχωρήσει στη συνέχεια η ίδρυση της Ι.Κ.Ε., ενώ στην περίπτωση που οι εταίροι στην καινούργια εταιρεία πρόκειται να λάβουν εγγυητικές ή εξωκεφαλαιακές εισφορές τότε είναι απαραίτητη η συναίνεση τους.

Για την εγκυρότητα της μετατροπής η νεοσύστατη εταιρεία πρέπει να ακολουθήσει τις απαραίτητες διατυπώσεις δημοσιότητας, όπως να καταχωρίσει την απόφαση μετατροπής και το καταστατικό στο Γ.Ε.ΜΗ.. Εντός του χρονικού διαστήματος του ενός μηνός, οι δανειστές έχουν τη δυνατότητα να προβάλουν αντιρρήσεις και να απαιτήσουν την ύπαρξη επαρκών ασφαλειών εάν η οικονομική θέση στην οποία βρίσκεται η εταιρεία καθιστά αυτό αναγκαίο. Στην περίπτωση καταγραφής αντιρρήσεων από τρίτους, το δικαστήριο έχει την δυνατότητα να επιτρέψει τη μετατροπή της εταιρείας, εάν θεωρήσει ότι είναι δυνατή εκ μέρους της εταιρείας η ικανοποίηση των δανειστών και μετά τη μετατροπή.

Μετά την ολοκλήρωση της μετατροπής η επιχείρηση λειτουργεί πλέον ως Ιδιωτική Κεφαλαιουχική Εταιρεία, διατηρεί αναλλοίωτη τη νομική της προσωπικότητα και οι εκκρεμείς δίκες συνεχίζουν κανονικά στην επωνυμία της νεοσύστατης εταιρείας.

Στην περίπτωση, που ο εταιρικός τύπος της εταιρείας πριν τη μετατροπή είναι η ομόρρυθμη ή η ετερόρρυθμη εταιρεία, τότε οι εταίροι εξακολουθούν να φέρουν απεριόριστη και εις ολόκληρον ευθύνη για τα χρέη της εταιρείας για το χρονικό διάστημα των πέντε ετών μετά τη δημοσίευση της μετατροπής στο Γ.Ε.ΜΗ., εκτός αν έχει συμφωνηθεί γραπτώς κάτι διαφορετικό με τους δανειστές της επιχείρησης.

3.9.3 Συγχώνευση Ι.Κ.Ε.

Η συγχώνευση της Ι.Κ.Ε. γίνεται με την απορρόφηση ή την ίδρυση νέας εταιρείας. Αρχικά συντάσσεται το σχέδιο συγχώνευσης από τους διαχειριστές των εταιρειών που πρόκειται να συγχωνευτούν, στο οποίο συμπεριλαμβάνονται κατ' ελάχιστον κάποιες πληροφορίες, όπως η επωνυμία των εταιρειών, η καταστατική τους έδρα, ο αριθμός καταχώρισης τους στο Γ.Ε.ΜΗ., η σχέση ανταλλαγής των μεριδίων και άλλα. Στη συνέχεια το σχέδιο συγχώνευσης δημοσιοποιείται στο Γ.Ε.ΜΗ. από τους διαχειριστές κάθε συγχωνευόμενης εταιρείας.

Ο νόμος δίνει τη δυνατότητα στους δανειστές της εταιρείας, εντός ενός μηνός από την καταχώριση του σχεδίου συγχώνευσης στο Γ.Ε.ΜΗ., να υποβάλουν τις ενστάσεις τους, εφόσον κρίνουν ότι δεν υπάρχουν επαρκείς ασφάλειες για τους ίδιους από την εταιρεία. Για την αξιολόγηση της επάρκειας των ασφαλειών αρμόδιο να κρίνει είναι το δικαστήριο, το οποίο μπορεί ωστόσο να εγκρίνει τη συγχώνευση εάν αποφασίσει ότι η οικονομική θέση της εταιρείας της επιτρέπει να πραγματοποιήσει τη συγχώνευση και παράλληλα να ικανοποιήσει και τα αιτήματα των δανειστών.

Στη συνέχεια, η επιτροπή του άρθρου 9, όπως ορίζει ο Ν. 2190/1920, εκτιμά την εισφερόμενη περιουσία των εταιρειών που συγχωνεύονται και συντάσσει έκθεση στην οποία περιγράφει εάν η σχέση ανταλλαγής των μετοχών των εταιρειών θεωρεί ότι είναι δίκαιη. Ακόμη, εάν υπάρχει ομόφωνη απόφαση όλων των εταίρων των επιχειρήσεων που συμμετέχουν στη συγχώνευση, δίνεται δυνατότητα να συνταχθεί κοινή έκθεση ή ακόμη και να παραληφθεί.

Προχωρώντας τη διαδικασία της συγχώνευσης, σειρά έχει η έγκριση του σχεδίου συγχώνευσης από κάθε μία συνέλευση των εταίρων των εταιρειών που συμμετέχουν σε αυτή. Ακόμη, πριν την ολοκλήρωση της διαδικασίας κάθε εταίρος έχει το δικαίωμα να ενημερωθεί για τη σύμβαση της συγχώνευσης και την εκτιμητική έκθεση της επιτροπής του άρθρου 9, εντός του χρονικού διαστήματος του ενός μηνός. Τέλος, για την εγκυρότητα της διαδικασίας συγχώνευσης θα πρέπει να τηρηθούν οι απαραίτητες διατυπώσεις δημοσιότητας, δηλαδή να καταχωρηθεί στο Γ.Ε.ΜΗ. το σχέδιο της συγχώνευσης μαζί με τις αποφάσεις των εταίρων και τη δήλωση προστασίας των δανειστών.

Μόλις ολοκληρωθούν οι διατυπώσεις δημοσιότητας επέρχονται αυτοδικαίως και τα αποτελέσματα της συγχώνευσης τα οποία είναι:

- όσοι συμμετείχαν ως εταίροι στις συγχωνεούμενες εταιρείες γίνονται αυτομάτως εταίροι στη νεοσυσταθείσα εταιρεία
- εάν υπάρχουν εταίροι με εξωκεφαλαιακές ή εγγυητικές εισφορές εξακολουθούν να έχουν ευθύνη κανονικά και μετά την ολοκλήρωση της συγχώνευσης
- η εταιρεία ή οι εταιρείες που συγχωνεύονται παύουν να υφίστανται

- οι εκκρεμείς δίκες συνεχίζονται κανονικά και μετά την ολοκλήρωση της συγχώνευσης χωρίς να διακοπούν στο όνομα της συγχωνεύουσας εταιρείας

Ωστόσο, υπάρχει η περίπτωση η διαδικασία της συγχώνευσης να κηρυχτεί άκυρη εάν δεν έχουν τηρηθεί όλες οι παραπάνω διαδικασίες και προϋποθέσεις. Αρμόδιο για την ακύρωση είναι το δικαστήριο έπειτα από αίτηση οποιουδήποτε προσώπου έχει έννομο συμφέρον έναντι της εταιρείας και πρέπει να υποβληθεί η σχετική αίτηση εντός του χρονικού διαστήματος των έξι μηνών. Πιο συγκεκριμένα, λόγοι κήρυξης ακυρότητας της συγχώνευσης είναι η επιδίωξη παράνομου σκοπού ή εάν το καταστατικό δεν πληροί τις σωστές προϋποθέσεις. Τέλος, η απόφαση του δικαστηρίου περί ακυρότητας της συγχώνευσης θα πρέπει να υποβληθεί και αυτή στις απαραίτητες διατυπώσεις δημοσιότητας, δηλαδή να δημοσιευτεί στο Γ.Ε.ΜΗ. εντός τριών μηνών.

Σημαντικό είναι να σημειωθεί ότι δεν υφίσταται λόγος ακυρότητας εάν η σχέση ανταλλαγής μετοχών κριθεί ότι δεν είναι δίκαιη και λογική, απλώς υπάρχει η δυνατότητα καταβολής αποζημίωσης σε χρήματα. Την αποζημίωση την ορίζει το δικαστήριο έπειτα από αίτηση των εταίρων των οποίων θίγονται τα δικαιώματα, ενώ η αξίωση αποζημίωσης παύει να υφίσταται μετά το πέρας των τριών μηνών από τη δημοσίευση της συγχώνευσης στο Γ.Ε.ΜΗ..

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4

ΜΕΛΕΤΗ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ

4.1 ΕΙΣΑΓΩΓΗ

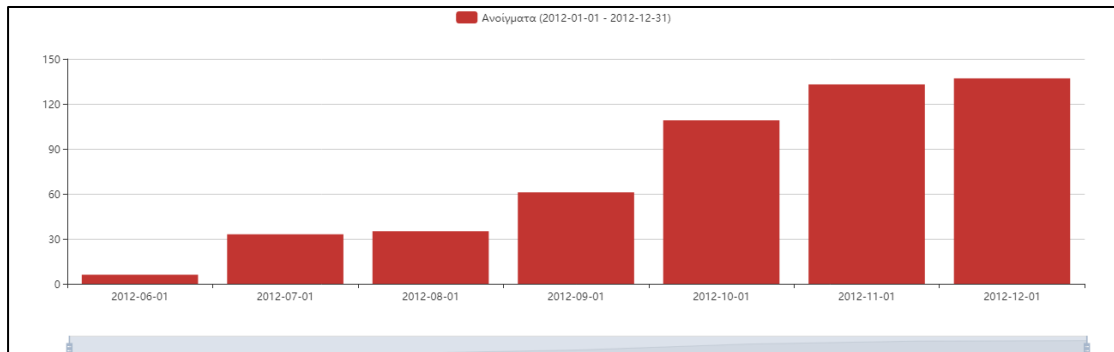
Στο παρόν κεφάλαιο θα παρουσιαστούν ποσοτικά δεδομένα σχετικά με τη σύσταση νέων Ιδιωτικών Κεφαλαιουχικών Εταιρειών καθώς και δεδομένα διαγραφής τους, σύμφωνα τις αναρτημένες πληροφορίες στην επίσημη ιστοσελίδα του Γενικού Εμπορικού Μητρώου¹⁵. Ακόμη, εμφανίζονται σε πίνακες πληροφορίες αναφορικά με άλλους εταιρικούς τύπους, οι οποίοι είναι ιδιαίτερα δημοφιλείς στην Ελλάδα, όπως η Εταιρεία Περιορισμένης Εταιρείας (ΕΠΕ), η Ανώνυμη Εταιρεία (Α.Ε.), οι προσωπικές εταιρείες της Ομόρρυθμης και της Ετερόρρυθμης Εταιρείας (Ο.Ε. και Ε.Ε.) και άλλες. Τέλος, γίνεται μία προσπάθεια παραλληλισμού της πορείας σύστασης νέων εταιρειών του εταιρικού τύπου της Ι.Κ.Ε. και της Ε.Π.Ε., καθώς παρουσιάζουν αρκετά κοινά χαρακτηριστικά και το πώς η εμφάνιση του νέου εταιρικού τύπου της Ι.Κ.Ε. επηρέασε την προτίμηση των επιχειρηματιών στον ήδη υπάρχων εταιρικό τύπο της Ε.Π.Ε..

4.2 ΣΥΣΤΑΣΕΙΣ ΝΕΩΝ Ι.Κ.Ε.

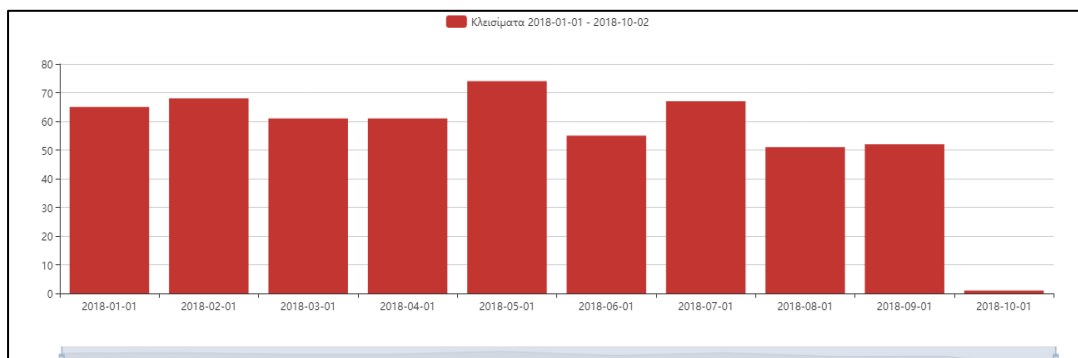
Σε αυτήν την ενότητα αναλύονται τα ποσοτικά δεδομένα, τα οποία βρίσκονται ανηρτημένα στο Γενικό Εμπορικό Μητρώο, για τις συστάσεις νέων εταιρειών με τη μορφή της Ι.Κ.Ε., όπως αυτά έχουν καταγραφεί επίσημα. Αρχικά, παρουσιάζονται σε ποσοτικό διάγραμμα οι πληροφορίες ίδρυσης νέων εταιρειών για τον πρώτο χρόνο ύπαρξης του θεσμού της Ι.Κ.Ε. το 2012 καθώς για το έτος 2018, δίνοντας έτσι μια εικόνα για την εξέλιξη του θεσμού έως και σήμερα. Τέλος, με το συγκεντρωτικό διάγραμμα σύστασης καινούργιων επιχειρήσεων από το 2012 μέχρι και σήμερα επιχειρείται η ανάλυση της εξέλιξης του εταιρικού τύπου της Ι.Κ.Ε. και η προτίμηση του από τους επιχειρηματίες. Αυτή η χρονολογική σειρά ακολουθείται και για τον σχολιασμό των διαγραφών των Ιδιωτικών Κεφαλαιουχικών Εταιρειών από το Γενικό Εμπορικό Μητρώο στην επόμενη ενότητα, ώστε να γίνει αντιληπτή με αριθμούς η «εξάπλωση» του νέου εταιρικού

¹⁵ <http://www.businessportal.gr/articles/displayArticles/48>

τύπου στο ελληνικό επιχειρηματικό περιβάλλον και η «αντοχή» του στο πέρασμα των ετών.

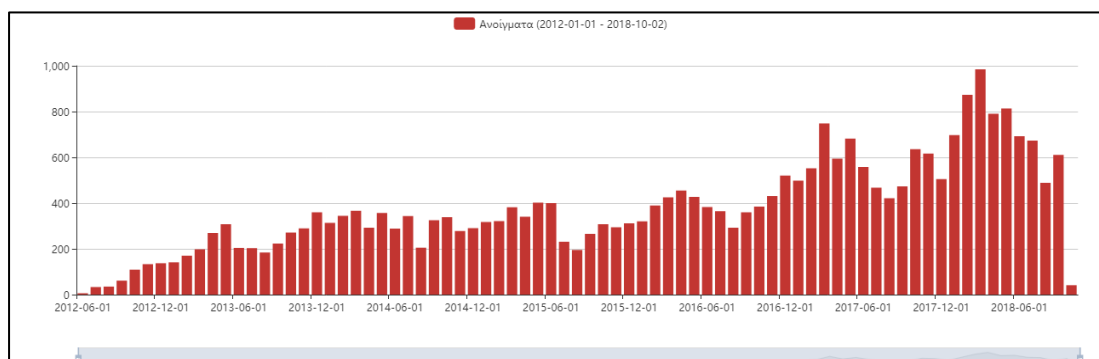

Στο παραπάνω διάγραμμα παρουσιάζεται η πορεία ίδρυσης των Ιδιωτικών Κεφαλαιουχικών Εταιρειών το 2012. Συγκεκριμένα, το χρονικό διάστημα του διαγράμματος είναι από τον Ιούνιο του 2012 καθώς τότε τέθηκε σε ισχύ ο Ν.4072/2012 και ξεκίνησε ο θεσμός της Ι.Κ.Ε.. Αναλυτικότερα, στον πρώτο μήνα ισχύς του νόμου οι εταιρείες οι οποίες συστάθηκαν ήταν μόλις έξι και η πορεία των συστάσεων σε όλη την διάρκεια του πρώτου έτους είναι ανοδική. Το 2012 κλείνει με τον μήνα Δεκέμβριο να έχει εκατόν τριάντα επτά (137) νεοσύστατες Ι.Κ.Ε., αριθμό ιδιαίτερα υψηλό για τους μόλις έξι μήνες λειτουργίας αυτού του θεσμού.

Σε αυτόν τον πίνακα αποτυπώνεται η πορεία των Ι.Κ.Ε. το τελευταίο έτος, μέχρι και τον μήνα Οκτώβριο για τον οποίο τα δεδομένα είναι ανηρημένα στην ιστοσελίδα του Γ.Ε.ΜΗ.. Πιο συγκεκριμένα, τον Ιανουάριο του 2018 οι νεοσύστατες Ι.Κ.Ε. φτάνουν τον αριθμό των εξακοσίων ενενήντα επτά και τον Οκτώβριο, στο κλείσιμο της χρονιάς, αγγίζουν τις εξακόσιες δώδεκα. Ανώτερο σημείο για τους πρώτους δέκα μήνες του 2018, για τους οποίους είναι διαθέσιμες οι πληροφορίες, είναι ο μήνας Μάρτιος στον οποίο ιδρύθηκαν εννιακόσιες ογδόντα πέντε εταιρείες. Είναι πλέον εμφανές, ότι από το 2012, το πρώτο έτος λειτουργίας των Ι.Κ.Ε., ο εταιρικός αυτός τύπος έχει πλέον διαδοθεί ευρέως και είναι ιδιαίτερα

προτιμητέος από τους επιχειρηματίες λόγω των ιδιαίτερων χαρακτηριστικών του που συνδυάζουν τα πλεονεκτήματα των ήδη υπάρχουσών κεφαλαιουχικών εταιρειών με την ευελιξία του νέου αυτού εταιρικού τύπου.

Σε αυτό το διάγραμμα εμφανίζεται συγκεντρωτικά η συνολική εξέλιξη σύστασης νέων Ιδιωτικών Κεφαλαιουχικών Εταιρειών και επιχειρείται ο συνολικός σχολιασμός της πορείας του εταιρικού αυτού τύπου ώστε να διαμορφωθεί μία πιο ολοκληρωμένη εικόνα.

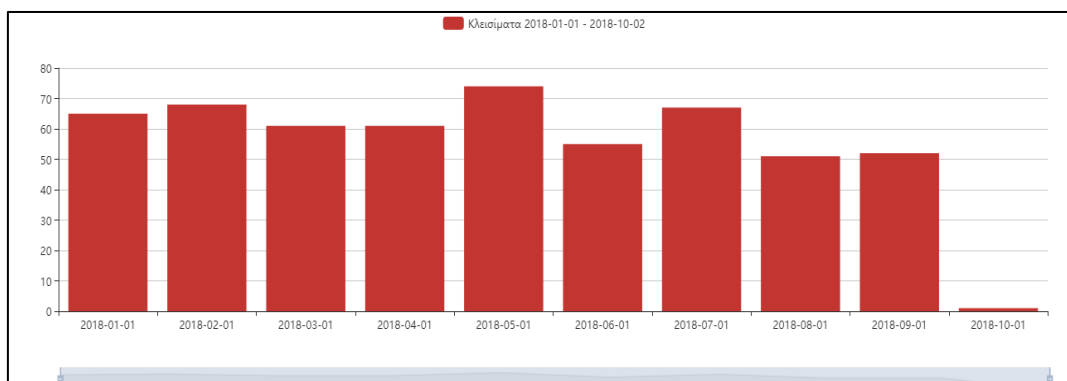
Το χρονικό διάστημα το οποίο καλύπτει το συγκεκριμένο διάγραμμα είναι από τον Ιούνιο του 2012, που εμφανίζεται για πρώτη φορά ο θεσμός της Ι.Κ.Ε. στον ελληνικό επιχειρηματικό χώρο, μέχρι και το 2018 και συγκεκριμένα τον Οκτώβριο του συγκεκριμένου έτους. Αναλυτικότερα, ο εταιρικός τύπος της Ιδιωτικής Κεφαλαιουχικής Εταιρείας έκανε το ξεκίνημα του το 2012 με μόλις έξι ανοίγματα για τον πρώτο μήνα ισχύος του Ν. 4072/2012. Στη συνέχεια, ακολούθησε μια διαρκής ανοδική εξέλιξη μέχρι και τον Ιούνιο του 2015, οπότε σημειώνεται μια κορυφή με τετρακόσια ανοίγματα νέων εταιρειών για εκείνον τον μήνα. Την αυξητική πορεία διαδέχτηκε μια μικρή πτώση, η οποία όμως ολοκληρώνεται τον Αύγουστο του 2015, καταγράφοντας εκατόν ενενήντα πέντε ανοίγματα μόλις. Έκτοτε, ακολουθούν συνεχείς αυξομειώσεις φτάνοντας τον Μάρτιο του έτους 2018 την κορυφή του ποσοτικού διαγράμματος με εννιακόσια ογδόντα πέντε συστάσεις νέων Ι.Κ.Ε.. Από το ανώτατο αυτό σημείο του πίνακα, η σύσταση νέων Ι.Κ.Ε ακολουθεί μια πτωτική πορεία με αποτέλεσμα τον Σεπτέμβριο της φετινής χρονιάς να καταγράφονται 612 νέες ενάρξεις.

Καθίσταται προφανές ότι, οι εταιρείες οι οποίες συστήνονται συνεχώς αυξάνονται κάθε χρόνο, ακολουθώντας μια ιδιαίτερα ανοδική πορεία από το 2012 έως και σήμερα. Όπως ήδη έχει αναφερθεί το 2018 είναι ένα έτος «σταθμός» για την πορεία των Ι.Κ.Ε. καθώς σημειώθηκαν μέχρι στιγμής οι περισσότερες

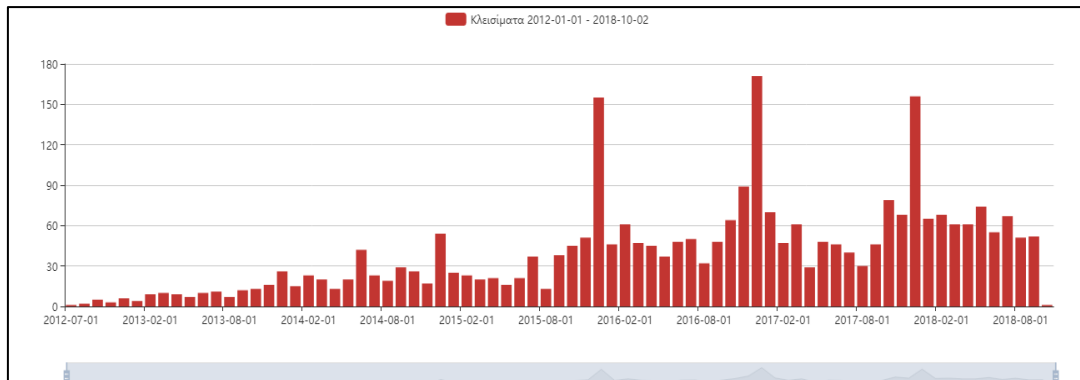
συστάσεις νέων εταιρειών αυτού του εταιρικού τύπου, με υψηλότερο τον μήνα Μάρτιο (εννιακόσια ογδόντα πέντε ανοίγματα νέων εταιρειών).

4.3 ΔΙΑΓΡΑΦΕΣ Ι.Κ.Ε.

Σε αυτήν την ενότητα αναλύονται τα ποσοτικά δεδομένα, τα οποία έχουν αντληθεί από την ιστοσελίδα του Γενικού Εμπορικού Μητρώου, για τις καταγραφές των διαγραφών των επιχειρήσεων του εταιρικού τύπου της Ιδιωτικής Κεφαλαιουχικής Εταιρείας. Αρχικά, σχολιάζεται η εξέλιξη των «κλεισμάτων» των Ι.Κ.Ε. για την φετινή χρονιά ώστε να δοθεί η εικόνα για την «αντοχή» του συγκεκριμένου εταιρικού τύπου στα σημερινά δεδομένα και στη συνέχεια σχολιάζεται η συνολική τους πορεία στο πέρασμα των χρόνων, δηλαδή από το 2012 έως και σήμερα.

Σε αυτόν τον πίνακα εμφανίζονται πληροφορίες σχετικά με τον αριθμό των διαγραφών των Ι.Κ.Ε. από το Γενικό Εμπορικό Μητρώο για το έτος 2018 και συγκεκριμένα μέχρι και τον μήνα Οκτώβριο για τον οποίο είναι διαθέσιμα τα δεδομένα. Αναλυτικότερα, στην αρχή του έτους 2018, τον μήνα Ιανουάριο, καταγράφηκαν επίσημα εξήντα πέντε κλεισίματα εταιρειών, αριθμό σχετικά μικρό συγκριτικά με τα εξακόσια ενενήντα επτά ανοίγματα εταιρειών που σημειώθηκαν τον ίδιο μήνα. Η υψηλότερη καταγραφή στο μητρώο ήταν τον μήνα Μάιο με εβδομήντα τέσσερις διαγραφές εταιρειών, ενώ τον μήνα Σεπτέμβριο για τον οποίο έχουμε συνολικά καταγεγραμμένα δεδομένα ο αριθμός διαγραφών έφτασε τις εξήντα τέσσερις.

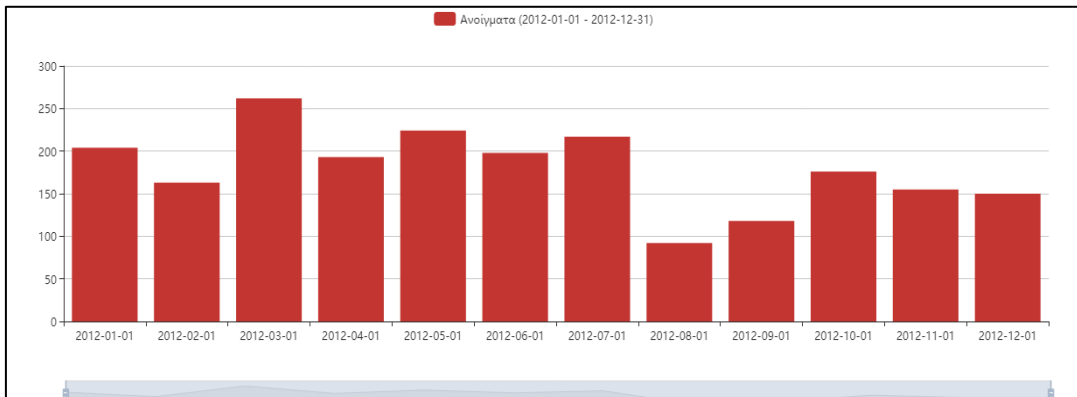

Παραπάνω, εμφανίζεται η συνολική εικόνα διαγραφών των Ι.Κ.Ε. από το Γ.Ε.ΜΗ. για ολόκληρο το χρονικό διάστημα λειτουργίας του θεσμού των Ι.Κ.Ε., δηλαδή από το 2012 μέχρι και το 2018. Η πορεία των διακοπών και των διαγραφών όπως φαίνεται και στο διάγραμμα είναι συνεχώς ανοδική στην πορεία των ετών. Συγκεκριμένα, για τρεις χρονιές (2016, 2017 και 2018) σημειώνονται τρεις αρκετά υψηλές μετρήσεις, με ανώτερη αυτή του Δεκεμβρίου του 2016 που καταγράφηκαν εκατόν εβδομήντα μία διαγραφές. Η συνολική όμως εξέλιξη των δεδομένων του πίνακα είναι λογική καθώς ξεκινάει το 2012 με αρκετά χαμηλές καταγραφές, διότι ακόμη ο εταιρικός τύπος της Ι.Κ.Ε. δεν είναι ακόμη ιδιαίτερα δημοφιλής, και συνεχίζει με μία αυξητική πορεία μέχρι και το 2018. Η αύξηση που παρατηρείται με το πέρασμα του καιρού είναι αναμενόμενη καθώς όλο και περισσότερες εταιρείες αυτού του εταιρικού τύπου έχουν συσταθεί και είναι αναμενόμενο να υπάρχουν και αυξήσεις στις διαγραφές τους.

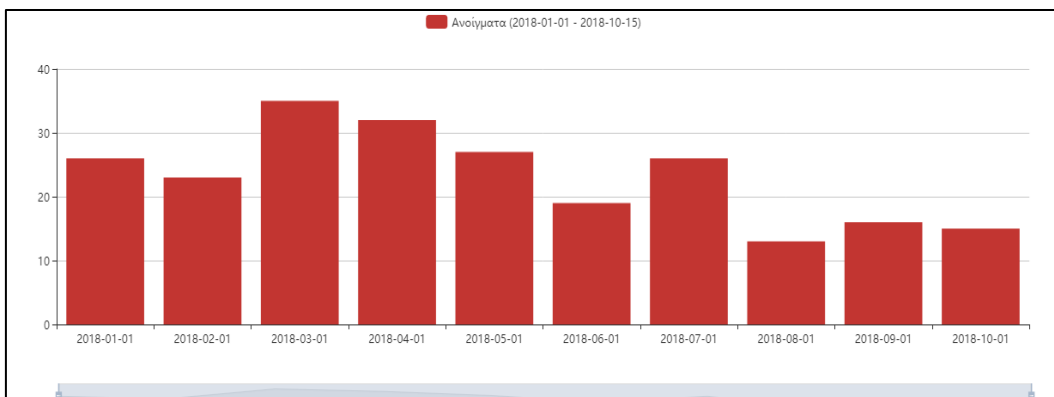
4.4 ΣΥΣΤΑΣΕΙΣ ΚΑΙ ΔΙΑΓΡΑΦΕΣ Ε.Π.Ε.

Στην παρούσα ενότητα παρατίθενται πληροφορίες αναφορικά με τον εταιρικό τύπο της Εταιρείας Περιορισμένης Ευθύνης, οι οποίες αφορούν τα δεδομένα για τη σύσταση νέων εταιρειών αλλά και τη διαγραφή ήδη υπαρχουσών. Το χρονικό διάστημα το οποίο θεωρήθηκε σκόπιμο να εξεταστεί στη συγκεκριμένη ενότητα, αφορά την χρονολογική περίοδο από το 2012, που εφαρμόστηκε ο Ν. 4072/2012 και ξεκίνησε η λειτουργία του θεσμού των Ι.Κ.Ε., μέχρι και το έτος 2018. Σε αυτό το κεφάλαιο, επιχειρείται ο παραλληλισμός των δύο εταιρικών τύπων της Ε.Π.Ε. και της Ι.Κ.Ε., για τα κοινά έτη ύπαρξής τους, καθώς παρουσιάζουν πολλές ομοιότητες ως προς τα χαρακτηριστικά τους, με τον εταιρικό τύπο της Ι.Κ.Ε. να υπερτερεί έναντι αυτού της Ε.Π.Ε. λόγω της ευελιξίας που

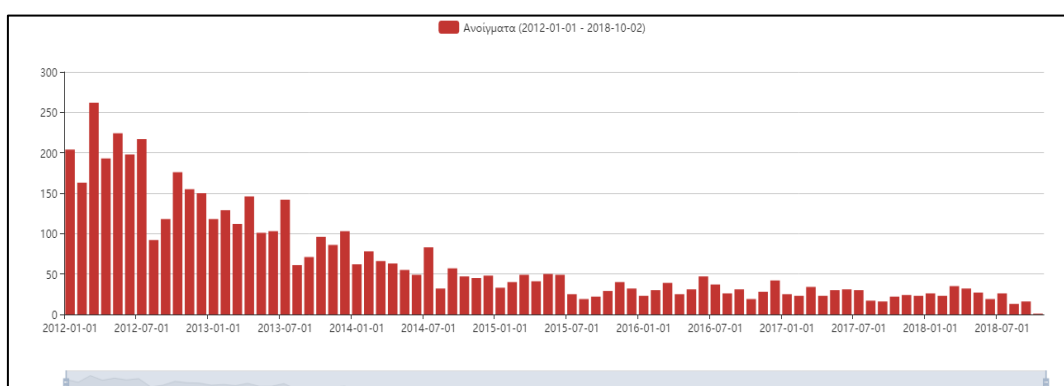
προσφέρει. Για τον λόγο αυτό, η σύγκριση της εξέλιξης των δύο εταιρικών τύπων αποδεικνύεται ιδιαίτερα ενδιαφέρουσα καθώς γίνεται αντιληπτό από τον αναγνώστη σε πιο βαθμό η ύπαρξη και η εμφάνιση του θεσμού της Ι.Κ.Ε. με τον Ν.4072/2012, επηρέασε τον ήδη υπάρχον εταιρικό τύπο της Ε.Π.Ε. και τη ραγδαία μεταβολή της προτίμησης των νέων επιχειρηματιών ως προς τον εταιρικό τύπο που θα επιλέξουν για να συστήσουν την επιχείρησή τους.

Στο παρόν διάγραμμα εμφανίζονται τα δεδομένα για την ίδρυση νέων επιχειρήσεων του εταιρικού τύπου της Ε.Π.Ε., όπως αυτά έχουν καταγραφεί στο αρχείο του Γενικού Εμπορικού Μητρώου για την χρονιά 2012. Αναλυτικότερα, τον Ιανουάριο του 2012 οι νεοσύστατες Ε.Π.Ε. φτάνουν τον αριθμό των διακοσίων τεσσάρων, το οποίο είναι και το υψηλότερο σημείο του διαγράμματος για αυτήν την χρονιά. Τον Ιούνιο του 2012, ο οποίος είναι ο μήνας εφαρμογής του Ν.4072/2012, οι νέες συστάσεις αγγίζουν τις εκατόν ενενήντα οκτώ, ενώ στο τέλος του έτους, τον Δεκέμβριο, οι νέες επιχειρήσεις που καταγράφηκαν ήταν εκατόν πενήντα. Όπως είναι εμφανές ήδη από τον πρώτο μισό χρόνο λειτουργίας του θεσμού των Ι.Κ.Ε., **η πορεία ίδρυσης νέων Εταιρειών Περιορισμένης Ευθύνης, κινείται πτωτικά, φανερά επηρεασμένη από την ύπαρξη του νέου εταιρικού τύπου.**

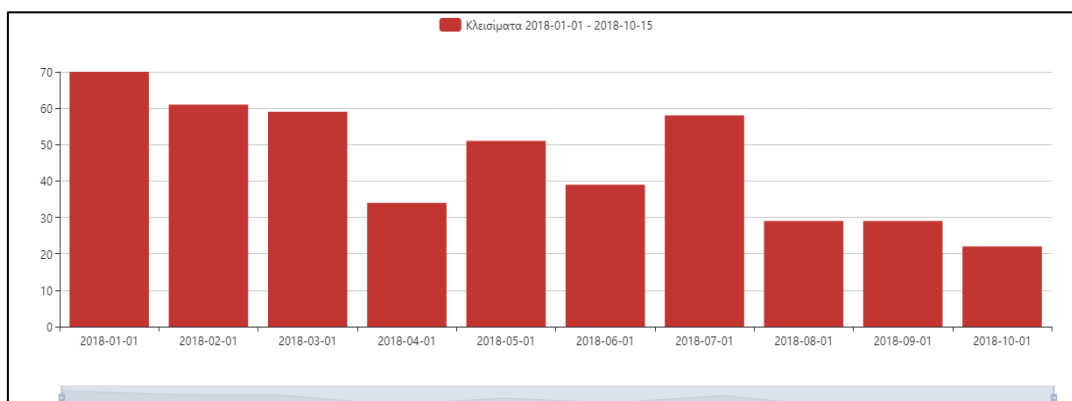
Στον παραπάνω πίνακα παρουσιάζεται η εξέλιξη ιδρύσεων νέων Ε.Π.Ε. για το έτος 2018 και συγκεκριμένα μέχρι και τον μήνα Οκτώβριο, για τον οποίο είναι ανηρημένα τα δεδομένα στο Γ.Ε.ΜΗ.. Στην αρχή του έτους, τον Ιανουάριο, τα ανοίγματα νέων εταιρειών που καταγράφηκαν είναι μόλις είκοσι έξι, ενώ τον Σεπτέμβριο του ίδιου έτους δεκαέξι. Το υψηλότερο σημείο, όπως αυτό έχει καταγραφεί για τους πρώτους δέκα μήνες του 2018, είναι ο μήνας Μάρτιος με τριάντα πέντε ανοίγματα. Όπως είναι φανερό, συγκριτικά με το 2012, όπου οι συστάσεις νέων Ε.Π.Ε. για κάθε μήνα άγγιζαν περίπου τις διακόσιες, η συνολική πορεία τους είναι ιδιαίτερα πτωτική, επηρεασμένη εμφανώς από τη λειτουργία του θεσμού της Ι.Κ.Ε. και της «εξάπλωσης» του.

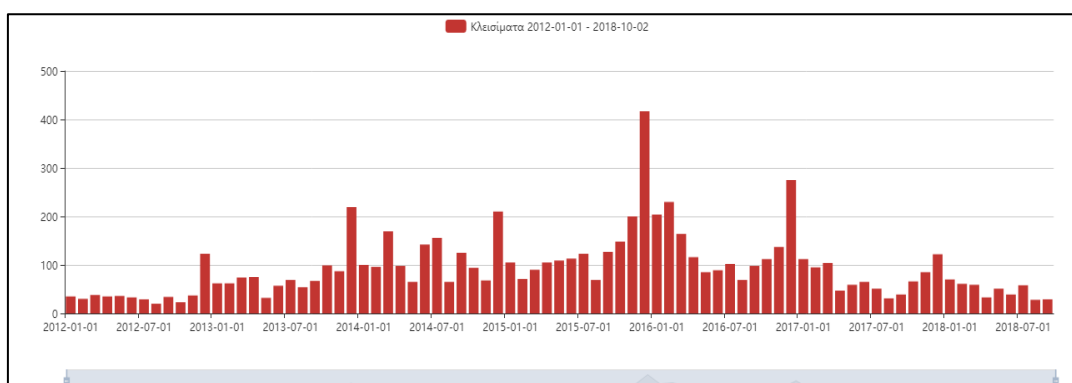
Σε αυτό το διάγραμμα εμφανίζεται η συνολική πορεία ίδρυσης νέων Εταιρειών Περιορισμένης Ευθύνης για το χρονικό διάστημα 2012 έως και σήμερα. Όπως αναφέρθηκε και παραπάνω, κρίνεται σκόπιμο να σχολιαστεί αυτή η χρονική περίοδος καθώς στη διάρκεια αυτών των ετών λειτουργεί ο θεσμός της Ι.Κ.Ε. με τον Ν. 4072/2012 και θα ήταν χρήσιμη η σύγκριση και η παρατήρηση των επιπτώσεων στον θεσμό της Ε.Π.Ε..

Αναλυτικότερα, τον Ιούνιο του 2012, ο οποίος είναι και ο πρώτος μήνας λειτουργίας του θεσμού της Ι.Κ.Ε., τα ανοίγματα που έχουν καταγραφεί στο Γενικό Εμπορικό Μητρώο είναι εκατόν ενενήντα οκτώ. Η συνέχεια του διαγράμματος χαρακτηρίζεται από μία απότομη καθοδική πορεία μέχρι και τον Αύγουστο του 2014, όπου αυτός ο μήνας έχει σημειώσει τριάντα δύο ανοίγματα μόλις δύο χρόνια μετά την εμφάνιση των Ι.Κ.Ε.. Στη συνέχεια, το διάγραμμα εξακολουθεί να έχει μειωτική πορεία, αλλά με μια πιο ομαλή κάθοδο μέχρι και τη φετινή χρονιά το 2018. Το κατώτερο σημείο στον πίνακα, όπως έχει καταγραφεί στα επίσημα μητρώα του Γ.Ε.ΜΗ., είναι τον Αύγουστο του 2018 με μόλις δεκαεννιά ανοίγματα.

Όπως είναι εμφανές στο διάγραμμα, ο θεσμός της Ε.Π.Ε. έχει σημαντικά επηρεαστεί από την λειτουργία του θεσμού της Ι.Κ.Ε. και αυτό αποτυπώνεται και στα ποσοτικά δεδομένα των νέων ιδρύσεων. Με το πέρασμα των ετών, αυτή η διαφορά θα συνεχιστεί και πιθανότατα οι συστάσεις νέων Ε.Π.Ε. να κινηθούν και σε μονοψήφιους αριθμούς.

Παραπάνω παρουσιάζεται ο πίνακας διαγραφών των Ε.Π.Ε. από το Γενικό Εμπορικό Μητρώο για το έτος 2018. Στη διάρκεια του Ιανουαρίου καταγράφηκαν εβδομήντα (70) κλεισίματα, σημειώνοντας τον υψηλότερο αριθμό για αυτό το έτος. Ο τελευταίος μήνας για τον οποίο είναι διαθέσιμα τα δεδομένα στο Γ.Ε.ΜΗ., είναι ο Σεπτέμβριος, στον οποίο οι διαγραφές που έχουν σημειωθεί είναι μόλις είκοσι εννέα. Η πορεία των διαγραφών για το έτος 2018 είναι αντίστοιχη της πορείας και του αριθμού των ιδρύσεων νέων Ε.Π.Ε., δηλαδή κινείται με πτωτικούς ρυθμούς, «δίνοντας» τη θέση της στον νέο εταιρικό τύπο της Ι.Κ.Ε., ο οποίος τείνει να την αντικαταστήσει.

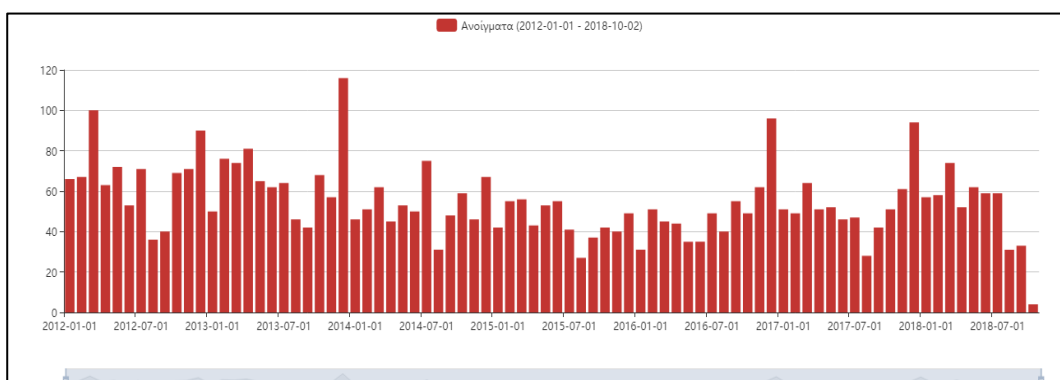

Σε αυτόν τον πίνακα παρουσιάζονται συνολικά οι πληροφορίες για τις διαγραφές των Ε.Π.Ε. για το χρονικό διάστημα 2012 μέχρι και το 2018. Η πορεία των διαγραφών το έτος 2012 κινείται σε χαμηλά επίπεδα, αγγίζοντας κορυφή τον Δεκέμβριο του ίδιου έτους, με εκατόν είκοσι τρία κλεισίματα εταιρειών. Από το έτος 2013, οι διαγραφές των επιχειρήσεων από το Γενικό Εμπορικό Μητρώο

συνεχώς αυξάνονται, φτάνοντας τον Δεκέμβριο του 2015 το υψηλότερο σημείο του διαγράμματος με τετρακόσιες δεκαεπτά διαγραφές επιχειρήσεων. Ακολουθεί μια μικρή πτωτική πορεία μέχρι τον Αύγουστο του 2016, οπότε οι διαγραφές που καταγράφηκαν φτάνουν τις εξήντα εννέα και στη συνέχεια ακολουθεί μια ανοδική πορεία με υψηλότερη καταγραφή αυτή του Δεκεμβρίου του 2016 με διακόσια εβδομήντα πέντε καταγεγραμμένα κλεισίματα. Από την χρονιά 2017 έως και το έτος 2018 οι διαγραφές των Εταιρειών Περιορισμένης Ευθύνης συνεχώς περιορίζονται και συγκεκριμένα τον Σεπτέμβριο του 2018, ο οποίος είναι ο τελευταίος μήνας για τον οποίο υπάρχουν διαθέσιμα δεδομένα στο Γ.Ε.ΜΗ. μέχρι στιγμής, οι διαγραφές που σημειώθηκαν ήταν μόλις είκοσι εννέα.

4.5 ΛΟΙΠΟΙ ΕΤΑΙΡΙΚΟΙ ΤΥΠΟΙ

Σε αυτή την ενότητα παρουσιάζονται πληροφορίες σχετικά με την πορεία σύστασης νέων εταιρειών άλλων εταιρικών τύπων, όπως η Ανώνυμη Εταιρεία και οι προσωπικές εταιρείες, Ομόρρυθμη και Ετερόρρυθμη, με σκοπό να εξεταστεί η εξέλιξη τους παράλληλα με την ύπαρξη και τη λειτουργία των Ι.Κ.Ε. και να σχολιαστεί το γεγονός εάν αυτές επηρεάστηκαν. Το χρονικό διάστημα το οποίο θεωρήθηκε σκόπιμο να σχολιαστεί στη συγκεκριμένη ενότητα, αφορά τη χρονολογική περίοδο από το 2012, που εφαρμόστηκε ο Ν. 4072/2012 και ξεκίνησε η λειτουργία του θεσμού των Ι.Κ.Ε., μέχρι και το έτος 2018.

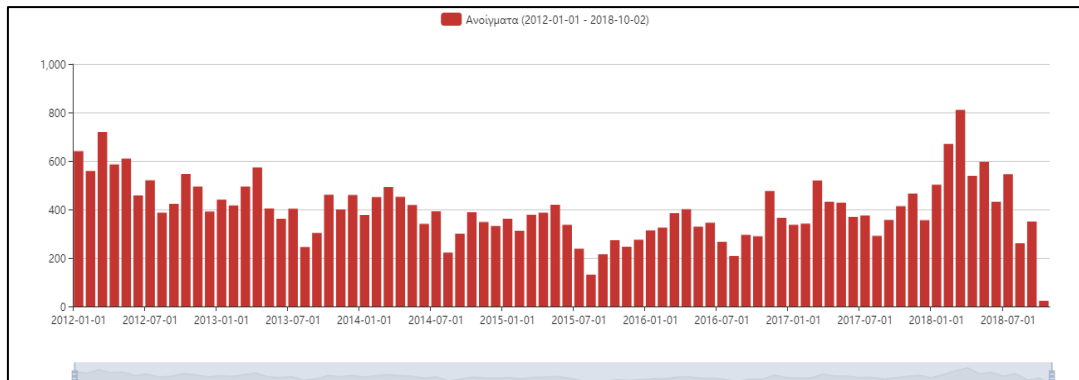

Σε αυτόν τον πίνακα εμφανίζονται τα δεδομένα για τις συστάσεις νέων Ανώνυμων Εταιρειών για το χρονικό διάστημα 2012 έως 2018. Οι Ανώνυμες Εταιρείες ανήκουν και αυτές στις κεφαλαιουχικές εταιρείες, όπως και οι Εταιρείες Περιορισμένης Ευθύνης και οι Ιδιωτικές Κεφαλαιουχικές Εταιρείες, οι οποίες σχολιάστηκαν παράλληλα σε προηγούμενες ενότητες, ωστόσο ο εταιρικός τύπος

της Α.Ε. δεν μπορεί να συγκριθεί με αυτόν της Ι.Κ.Ε. καθώς τα χαρακτηριστικά του και τα θετικά του σημεία διαφέρουν σημαντικά. Ωστόσο, θεωρείται χρήσιμη για τη διαμόρφωση της γνώμης του αναγνώστη και η παράθεση του συγκεκριμένου πίνακα που εμφανίζει ποσοτικά δεδομένα νεοϊδρυθέντων Α.Ε..

Στο διάγραμμα η πορεία των νέων επιχειρήσεων του εταιρικού τύπου της Α.Ε. κινείται με αυξομειώσεις σε όλη την διάρκεια των ετών που εξετάζονται. Συγκεκριμένα, τον Ιούνιο του 2012, ο οποίος είναι ο μήνας πρώτης εφαρμογής του Ν. 4072/2012, καταγράφονται πενήντα τρεις ιδρύσεις νέων εταιρειών. Η σύσταση νέων εταιρειών του συγκεκριμένου εταιρικού τύπου συνεχίζει την πορεία της με μικρές αυξομειώσεις, φτάνοντας τον Δεκέμβριο του 2013 σημείο κορυφής με εκατόν δέκα έξι καταγεγραμμένα ανοίγματα. Έπειτα, κινείται με σχεδόν καθοδικούς ρυθμούς μέχρι και τον Αύγουστο του 2015 και σημειώνει το χαμηλότερο σημείο στο διάγραμμα με μόλις είκοσι επτά ανοίγματα. Στη συνέχεια, ακολουθεί μια μικρή άνοδος μέχρι τον Δεκέμβριο του 2016 και σημειώνει το δεύτερο υψηλότερο αριθμό του πίνακα με ενενήντα έξι συστάσεις νέων εταιρειών. Δώδεκα μήνες ακριβώς μετά τη συγκεκριμένη καταγραφή και έπειτα από κάποιες αυξομειώσεις στην πορεία των δεδομένων του πίνακα, σημειώνεται ακόμη ένα υψηλό σημείο, τον Δεκέμβριο του 2017 με ενενήντα τέσσερις ιδρύσεις Α.Ε.. Όσον αφορά τα σημερινά δεδομένα, ο Σεπτέμβριος για τον οποίο είναι διαθέσιμα τα δεδομένα για ολόκληρο τον μήνα, σημείωσε τριάντα τέσσερα ανοίγματα στο Γ.Ε.ΜΗ..

Όπως είναι εμφανές, η εξέλιξη του θεσμού των Α.Ε. για το χρονικό διάστημα 2012 έως 2018, ακολουθεί σε γενικές γραμμές μια κανονική πορεία, έχοντας ωστόσο κάποιες αυξομειώσεις στον αριθμό των εκάστοτε ανοιγμάτων του κάθε μήνα. Παρόλα αυτά, είναι βέβαιο πως η εμφάνιση και η λειτουργία του θεσμού των Ιδιωτικών Κεφαλαιουχικών Εταιρειών δεν επηρέασε την προτίμηση των επιχειρηματιών για τις Ανώνυμες Εταιρείες, καθώς οι δύο αυτοί εταιρικοί τύποι προσφέρουν στους ιδρυτές και στους μετόχους διαφορετικά προνόμια και συστήνονται για διαφορετικούς επιχειρηματικούς σκοπούς.

Στο τελευταίο διάγραμμα αυτής της ενότητας παρουσιάζονται συγκεντρωτικά τα ποσοτικά δεδομένα για τη σύσταση νέων προσωπικών εταιρειών, δηλαδή νέων Ομόρρυθμων και Ετερόρρυθμων Εταιρειών, από το έτος 2012 έως το έτος 2018 όπως αυτά είναι ανηρημένα στην ιστοσελίδα του Γενικού εμπορικού Μητρώου.

Αναλυτικότερα, από τις πρώτες καταγραφές του συγκεκριμένου διαγράμματος, τη χρονιά 2012 και συγκεκριμένα τον μήνα Μάρτιο, σημειώνεται το δεύτερο υψηλότερο σημείο του πίνακα με επτακόσια δεκαεννέα ανοίγματα προσωπικών εταιρειών. Στη συνέχεια, ο αριθμός των νέων προσωπικών εταιρειών ακολουθεί πτωτικούς κατά κύριο λόγο ρυθμούς με μικρές αυξομειώσεις, φτάνοντας το έτος 2015 και συγκεκριμένα τον μήνα Αύγουστο, να καταγραφεί ο χαμηλότερος αριθμός ανοιγμάτων νέων επιχειρήσεων με εκατόν τριάντα μία συστάσεις. Έπειτα, η εικόνα αλλάζει καθώς καταγράφεται μία εμφανής άνοδος στον αριθμό των ιδρύσεων, φτάνοντας τον μήνα Μάρτιο του έτους 2018, το σημείο-κορυφή του πίνακα, με οκτακόσια έντεκα ανοίγματα. Όσον αφορά, τα τελευταία δεδομένα που υπάρχουν διαθέσιμα για τον μήνα Σεπτέμβριο, έχουν σημειωθεί τριακόσιες πενήντα μία ιδρύσεις νέων επιχειρήσεων του εταιρικού τύπου της Ο.Ε. και της Ε.Ε..

Τα παραπάνω στοιχεία οδηγούν στο συμπέρασμα ότι και οι εταιρικοί τύποι των Ομόρρυθμων και των Ετερόρρυθμων Εταιρειών, που συνιστούν από κοινού τις προσωπικές εταιρείες, όπως αποτυπώθηκε στο παραπάνω διάγραμμα, δεν φαίνεται να έχουν επηρεαστεί από την εφαρμογή του Ν. 4072/2012 και την εμφάνιση του θεσμού της Ιδιωτικής Κεφαλαιουχικής Εταιρείας. Καταγράφονται, λοιπόν, «αναμενόμενες» αυξομειώσεις στις ιδρύσεις νέων προσωπικών εταιρειών με το πέρασμα του χρόνου, χωρίς ωστόσο αυτές οι μεταβολές να μπορούν να συσχετιστούν με βεβαιότητα με την εμφάνιση του θεσμού των Ι.Κ.Ε..

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 5

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ – ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΟΙ – ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΓΙΑ ΜΕΛΛΟΝΤΙΚΗ ΕΡΕΥΝΑ

5.1 ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

Σε αυτήν την εργασία επιχειρήθηκε να παρουσιαστεί το σύγχρονο εταιρικό σχήμα της Ιδιωτικής Κεφαλαιουχικής Εταιρείας, όπως αυτό έχει θεσπιστεί από τις διατάξεις του Ν. 4072/2012¹⁶. Πρόκειται για έναν εταιρικό τύπο που εισήγαγε καινοτόμα στοιχεία στην ελληνική επιχειρηματικότητα καθώς συνδυάζει τα πλεονεκτήματα των προσωπικών και των κεφαλαιουχικών εταιρειών και είναι ιδανικός για μικρομεσαίους επιχειρηματίες. Παρόλα αυτά, φέρει και ορισμένα αρνητικά στοιχεία τα οποία απορρέουν από τις αυξημένες νομικές ευθύνες που έχει ως κεφαλαιουχική εταιρεία.

Ένα από τα σημαντικότερα πλεονεκτήματα της Ι.Κ.Ε. είναι η ύπαρξη τριών διαφορετικών εισφορών: των κεφαλαιακών, των εξωκεφαλαιακών και των εγγυητικών, οι οποίες προσφέρουν μεγάλη ευελιξία στους εταίρους, εξυπηρετούν την κατανομή των λειτουργιών μέσα στην επιχείρηση και παράλληλα δίνουν τη δυνατότητα στους μετόχους να συστήσουν την εταιρεία σύμφωνα με τις προσωπικές τους ανάγκες. Επιτυγχάνεται με αυτόν τον τρόπο η «απομάκρυνση» της έννοιας του κεφαλαίου από τα εταιρικά μερίδια, καθώς πλέον η Ι.Κ.Ε. δίνει την δυνατότητα η εισφορά στο εταιρικό κεφάλαιο να μην είναι απαραίτητα εισφορά περιουσίας ή μετρητών, όπως στις υπόλοιπες κεφαλαιουχικές εταιρείες. Συγκεκριμένα, ο κάθε εταίρος μπορεί να προσφέρει με οποιαδήποτε μορφή το μερίδιό του, όπως να εισφέρει περιουσία, κάποιος άλλος να προσφέρει την προσωπική του εργασία ή ειδικές γνώσεις και άλλος να λειτουργήσει ως εγγυητής των χρεών της επιχείρησης μέσω των εγγυητικών εισφορών. Όλες αυτές οι εισφορές μπορούν να συντονιστούν και να συνυπάρξουν στον εταιρικό τύπο της Ι.Κ.Ε., καθιστώντας την εταιρεία αυτή ιδιαίτερα ελκυστική σε νεοεισερχόμενους επιχειρηματίες και ιδανική για οικογενειακές επιχειρήσεις.

¹⁶ ΦΕΚ 86 /τ.Α / 11.4.2012

Θα πρέπει επίσης να αναφερθεί ότι σημαντικό κίνητρο για την επιλογή της συγκεκριμένης εταιρικής μορφής κατά την περίοδο αναφοράς, είναι οι αισθητά μειωμένες ασφαλιστικές εισφορές πλεονεκτώντας έτσι στο θέμα του λειτουργικού κόστους έναντι των άλλων μορφών, όπως είναι οι ατομικές επιχειρήσεις, οι Ε.Π.Ε, οι Ε.Ε και οι Ο.Ε. Ειδικότερα, στον Ενιαίο Φορέα Κοινωνικής Ασφάλισης (ΕΦΚΑ) υπάγονται υποχρεωτικά ο εταίροι των προσωπικών εταιρειών (Ο.Ε, Ε.Ε) και των εταιριών περιορισμένης ευθύνης (Ε.Π.Ε), καθώς και τα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου των Α.Ε. που συμμετέχουν στο κεφάλαιο της Α.Ε. με ποσοστό τουλάχιστον 3%. Αντίθετα, για τους εταίρους της Ιδιωτικής Κεφαλαιουχικής Εταιρείας η ασφάλιση είναι προαιρετική, ενώ **ασφαλίζεται υποχρεωτικά μόνο ο διαχειριστής της Ι.Κ.Ε**, που ορίστηκε με το καταστατικό ή με απόφαση των εταίρων. Στην περίπτωση σύστασης Μονοπρόσωπης Ι.Κ.Ε ασφαλίζεται ο μοναδικός εταίρος που συνήθως είναι και διαχειριστής της εταιρίας. Ειδικότερα σε ότι αφορά στις Ι.Κ.Ε, προβλέπεται πως οι εταίροι, δεν έχουν υποχρέωση υπαγωγής στην ασφάλιση του πρώην ΟΑΕΕ και ως εκ τούτου δεν υποχρεούνται στην καταβολή ασφαλιστικών εισφορών.

Ωστόσο, όταν εταίρος έχει οριστεί και διαχειριστής στην Ι.Κ.Ε, τότε, ως διαχειριστής έχει υποχρέωση ασφάλισης και καταβάλλει ασφαλιστικές εισφορές ύψους 26,95% επί του εισοδήματος που προκύπτει από την άσκηση της διαχείρισης και όχι επί εισοδήματος που προκύπτει από την σχέση του εταίρου.

Επίσης, εάν ως διαχειριστής της Ι.Κ.Ε έχει οριστεί τρίτο πρόσωπο πληρώνει το τρίτο πρόσωπο την εισφορά 26,95% και οι εταίροι δεν πληρώνουν τίποτα. Όσον αφορά στους μοναδικούς εταίρους Μονοπρόσωπης Ι.Κ.Ε που είναι παράλληλα και διαχειριστές Ι.Κ.Ε, υποχρέωση ασφάλισης προκύπτει και για τις δύο ιδιότητες και ως εκ τούτου, οι ασφαλιστικές εισφορές υπολογίζονται στο 26,95% επί του αθροίσματος του μερίσματος και της αμοιβής διαχείρισης

Σε ένα συνεχώς μεταβαλλόμενο οικονομικό και νομικό περιβάλλον, η Ιδιωτική Κεφαλαιουχική Εταιρεία κατόρθωσε να συμβάλει θετικά στον ελληνικό επιχειρηματικό κόσμο και να διευκολύνει την είσοδο νέων επιχειρηματιών σε αυτόν, απλοποιώντας τις διαδικασίες σύστασης και λειτουργίας μειώνοντας το λειτουργικό κόστος λόγω της ασφαλιστικής νομοθεσίας για τη συγκεκριμένη εταιρική μορφή και παράλληλα αυξάνοντας την ταχύτητα ίδρυσης νέων

επιχειρήσεων. Αυτό επιτεύχθηκε μειώνοντας τα αρχικά κόστη έναρξης και συνδρομής στα εκάστοτε επιμελητήρια καθώς επίσης και με την χρήση της Υπηρεσίας μίας Στάσης, η οποία μείωσε σημαντικά τον χρόνο και τις διαδικασίες ίδρυσης νέων Ι.Κ.Ε.. Η μείωση των εξόδων σύστασης πραγματοποιήθηκε αφενός με την χρήση ιδιωτικού εγγράφου για τη σύσταση της και την κατάργηση της υποχρεωτικής χρήσης συμβολαιογραφικού εγγράφου, όπως οι περισσότερες κεφαλαιουχικές εταιρείες απαιτούν, και αφετέρου με την απλοποίηση των διαδικασιών για τις τροποποιήσεις στις οικονομικές καταστάσεις της εταιρείας. Συγκεκριμένα, η Ι.Κ.Ε. στην περίπτωση που αναφέρθηκε παραπάνω δημοσιεύει μόνο στο Γ.Ε.ΜΗ. τις αλλαγές που πρόκειται να πραγματοποιήσει στις οικονομικές της καταστάσεις και όχι και στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Επιπρόσθετα, η δυνατότητα που προσφέρει η Ι.Κ.Ε. για ασφάλιση μόνο του ενός εταίρου της εταιρείας ή στην περίπτωση της μονοπρόσωπης εταιρείας του μοναδικού εταίρου, την καθιστά ιδιαίτερα ελκυστική και συμφέρουσα στους επιχειρηματίες και ειδικά αυτήν την περίοδο της οικονομικής κρίσης της Ελλάδας. Ακόμη, το μηδενικό κεφάλαιο όπως έχει οριστεί από τον Ν. 4072/2012, επιτρέπει τη σύσταση μίας νέας Ι.Κ.Ε. χωρίς απαραίτητα τη συγκέντρωση υψηλού εταιρικού κεφαλαίου, όπως για παράδειγμα στον εταιρικό τύπο της Ανώνυμης Εταιρείας όπου σύμφωνα με τον Ν. 2190/1920 είναι είκοσι τέσσερις χιλιάδες ευρώ. Αυτά τα δύο οικονομικά κίνητρα που αναφέρθηκαν παραπάνω σε συνδυασμό, δίνουν το «προβάδισμα» στην Ι.Κ.Ε. έναντι των λοιπών κεφαλαιουχικών εταιρειών που προσφέρει το ελληνικό δίκαιο.

Ιδιαίτερα καινοτόμο στοιχείο για τα ελληνικά δεδομένα είναι ο τρόπος διεξαγωγής των συνελεύσεων των εταίρων όπως και ο τρόπος λήψης αποφάσεων σε αυτές. Συγκεκριμένα, εισέρχονται πλέον οι δυνατότητες της τεχνολογίας και η συνέλευση των εταίρων μπορεί να πραγματοποιηθεί και μέσω τηλεδιάσκεψης εάν κάποιος ή ακόμη και περισσότεροι εταίροι δεν μπορούν να δώσουν το «παρών». Συνεπώς, η συνέλευση μπορεί να πραγματοποιηθεί οπουδήποτε, παρέχοντας στους εταίρους μεγάλη ευελιξία και ελευθερία. Όσον αφορά τις αποφάσεις που λαμβάνονται από τους εταίρους ο Ν.4072/2012 επιτρέπει τη λήψη αποφάσεων και εκτός συνέλευσης με την προϋπόθεση τη σύμφωνη γνώμη όλων των εμπλεκομένων.

Σημαντικό χαρακτηριστικό της Ι.Κ.Ε., το οποίο την ξεχωρίζει από τις υπόλοιπες εταιρείες, είναι η αυξημένη εταιρική διαφάνεια την οποία επιβάλλει ο

νόμος να έχει. Αυτό επιτυγχάνεται με τις απαραίτητες διατυπώσεις δημοσιότητας τις οποίες πρέπει η εταιρεία σε κάθε στάδιο της ίδρυσης ή της λειτουργίας της να ακολουθεί ώστε οι ενέργειες της να θεωρούνται νόμιμες. Ακόμη, πέραν της αύξησης της εταιρικής διαφάνειας, καταφέρνει να προστατεύει και τους δανειστές της εταιρείας καθώς με τις διατυπώσεις δημοσιότητας ενημερώνονται οι τρίτοι για κάθε μεταβολή της εταιρείας, όπως για παράδειγμα για μία επικείμενη συγχώνευση, δίνοντας τους έτσι τη δυνατότητα να προβάλουν αντιρρήσεις και να προστατεύσουν τα συμφέροντα τους. Με αυτόν τον τρόπο εξασφαλίζεται η φερεγγυότητα της επιχείρησης ενώ ταυτόχρονα αποφεύγονται σημαντικά λογιστικά ή και φορολογικά σφάλματα.

Τέλος, όσον αφορά τα θετικά γνωρίσματα της Ι.Κ.Ε., αφήνεται στην επιλογή των ιδρυτών της εταιρείας να επιλέξουν την επωνυμία της, να χρησιμοποιήσουν ακόμη και ξένη ονομασία ή φανταστική με μοναδική προϋπόθεση να υπάρχει ολογράφως ο τίτλος «Ιδιωτική Κεφαλαιουχική Εταιρεία» ή σε συντομογραφία «Ι.Κ.Ε.». Επιπλέον, παρέχεται η ελευθερία στους εταίρους να καθορίσουν οι ίδιοι τη διάρκεια της εταιρείας, με σαφή τους αναφορά στο καταστατικό, ανάλογα με τις ανάγκες τους.

Ωστόσο, κατά τη διάρκεια συγγραφής της παρούσας εργασίας διαπιστώθηκαν και ορισμένα αρνητικά στοιχεία για τον εταιρικό τύπο της Ιδιωτικής Κεφαλαιουχικής Εταιρείας τα οποία αποδυναμώνουν εν μέρει τα θετικά που παρουσιάστηκαν παραπάνω. Αναλυτικότερα, η υποχρέωση τήρησης διπλογραφικών βιβλίων, η οποία εφαρμόστηκε ως αντιστάθμιση της περιορισμένης ευθύνης, αυξάνει σημαντικά τα λογιστικά κόστη της εταιρείας, καθώς η παρακολούθηση τους απαιτεί τη συνεχή συνεργασία της εταιρείας με λογιστή για την ενημέρωση των βιβλίων της. Φυσικά, επακόλουθο της υποχρεωτικής τήρησης βιβλίων τρίτης κατηγορίας είναι και η σύνταξη ισολογισμού όπως και των λοιπών χρηματοοικονομικών καταστάσεων, οι οποίες διαφέρουν ανάλογα με το μέγεθος της εταιρείας και η σύνταξη τους απαιτεί χρόνο, απαραίτητες γνώσεις και επιπλέον κόστη.

Όσον αφορά τη φορολόγηση της, αυτή ξεκινά από το πρώτο μόλις ευρώ που καταγράφει στα έσοδα της, με έναν ιδιαίτερα υψηλό συντελεστή είκοσι εννέα τοις εκατό (29%). Τα μερίσματα των εταίρων φορολογούνται με συντελεστή δεκαπέντε τοις εκατό (15%), παρακρατούνται από την εταιρεία και αποδίδονται

στους εταίρους τα καθαρά ποσά. Ακολουθείται δηλαδή, η ίδια φορολόγηση με τις υπόλοιπες κεφαλαιουχικές εταιρείες με τους ιδιαίτερα αυξημένους συντελεστές.

Ένα χαρακτηριστικό της Ι.Κ.Ε. το οποίο μπορεί να μη λειτουργεί πάντα θετικά είναι το μηδενικό αρχικό κεφάλαιο που απαιτείται για τη σύσταση της. Αυτό συμβαίνει καθώς όντως αρχικά η εταιρεία μπορεί να ξεκινήσει τη λειτουργία της με ελάχιστο εταιρικό κεφάλαιο, ωστόσο όμως για να συνεχίσει επιτυχώς την πορεία της πιθανόν να χρειαστεί κεφάλαια τα οποία για να τα αποκτήσει θα πρέπει να προβεί σε αύξηση εταιρικού κεφαλαίου είτε από τους ήδη υπάρχοντες μετόχους είτε από νέους. Σε αυτή την περίπτωση αύξησης κεφαλαίου το ποσό της κεφαλαιακής εισφοράς θα φορολογηθεί με ένα τοις εκατό, ποσό ιδιαίτερα υψηλό εάν αναλογιστεί κανείς ότι οι αυξήσεις κεφαλαίου μέσα σε ένα διαχειριστικό έτος μπορεί να είναι και περισσότερες από μία.

Σημαντική λεπτομέρεια του Ν.4072/2012 αφορά την ασφάλιση των μετόχων στην Ιδιωτική Κεφαλαιουχική Εταιρεία και μπορεί η λάθος ερμηνεία της να επιφέρει χρηματικά πρόστιμα στην εταιρεία. Συγκεκριμένα, όπως ο νόμος ορίζει, δίνεται το δικαίωμα να ασφαλιστεί ένας μόνος εταίρος της επιχείρησης ή ο μοναδικός εταίρος για την περίπτωση της μονοπρόσωπης Ι.Κ.Ε., και όχι όλα τα εμπλεκόμενα μέρη στην διοίκηση της εταιρείας. Ωστόσο, ο νόμος δεν αποσαφηνίζει την περίπτωση όπου οι εταίροι προσφέρουν προσωπική εργασία στην επιχείρηση και δεν έχουν αποκλειστικά την ιδιότητα του μετόχου καθώς σε αυτή την περίπτωση θα πρέπει να ασφαλιστούν για την παροχή μισθωτής εργασίας.

Επιπρόσθετα, η περιορισμένη ευθύνη των εταίρων, ως μία κεφαλαιουχική εταιρεία, σε συνδυασμό με τη δυνατότητα λειτουργίας της επιχείρησης με ελάχιστο κεφάλαιο, ίσως δε λειτουργεί και τόσο ενθαρρυντικά σε τρίτους. Αυτό συμβαίνει καθώς εύλογα οι συναλλασσόμενοι της εταιρείας μπορεί να αναρωτηθούν για την ύπαρξη επαρκών ασφαλειών με σκοπό τη διαφύλαξη των συμφερόντων τους. Τα δύο αυτά χαρακτηριστικά συνδυαστικά δημιουργούν ένα κλίμα ανασφάλειας και δυσπιστίας των τρίτων έναντι της επιχείρησης και λειτουργούν αποθαρρυντικά.

Συμπερασματικά, η Ι.Κ.Ε., όπως προκύπτει μετά την ολοκλήρωση της έρευνας για τη συγγραφή της παρούσας εργασίας, παρουσιάζει αρκετά καινοτόμα και θετικά στοιχεία, τα οποία υπερκαλύπτουν τυχόν αρνητικά, με αποτέλεσμα να

την προτιμούν όλο και περισσότεροι επιχειρηματίες ως εταιρικό τύπο έναντι άλλων ήδη υπάρχουσών εταιρειών. Αυτή η διείσδυση στον ελληνικό επιχειρηματικό κόσμο διαπιστώνεται και από τις επίσημες καταγραφές των δεδομένων στο Γενικό Εμπορικό Μητρώο, όπως έχει καταγραφεί στο τέταρτο κεφάλαιο της εργασίας.

5.2 ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΟΙ

Η συγγραφή της παρούσας εργασίας αντιμετώπισε ορισμένες δυσκολίες και περιορισμούς, οι οποίοι κατά κύριο λόγο οφείλονται στην ομολογουμένως πρόσφατη εμφάνιση και λειτουργία του θεσμού των Ιδιωτικών Κεφαλαιουχικών Εταιρειών με τον Ν. 4072/2012.

Συγκεκριμένα, οι έρευνες και οι μελέτες που έχουν ήδη πραγματοποιηθεί για τον συγκεκριμένο εταιρικό τύπο είναι περιορισμένες και δεν πραγματεύονται μία πιο εμπειρική προσέγγιση του θέματος με αριθμητικές καταγραφές και δεδομένα, παρά περιορίζονται σε μία πιο θεωρητική προσέγγιση, με αποτέλεσμα να μη μπορούν να χρησιμοποιηθούν συμπεράσματα που έχουν εξαχθεί από τη μελέτη πραγματικών στοιχείων και γεγονότων που αφορούν την Ιδιωτική Κεφαλαιουχική Εταιρεία.

Επίσης, λόγω της συνεχούς αλλαγής του νομοθετικού πλαισίου ήδη υπάρχουσες έρευνες για άλλους εταιρικούς τύπους, που θα μπορούσαν να χρησιμοποιηθούν για τον παράλληλο σχολιασμό της Ι.Κ.Ε. με τους εταιρικούς τύπους του ελληνικού δικαίου, δεν κρίνονται κατάλληλες καθώς χρειάζονται ενημέρωση σύμφωνα με τις πιο πρόσφατες αλλαγές του νόμου.

Τέλος, οι διατάξεις του νόμου περί Ιδιωτικών Κεφαλαιουχικών Εταιρειών για τον τρόπο λειτουργίας τους παρουσιάζουν ορισμένα κενά και ασάφειες, τα οποία κατά τη μελέτη του νόμου για τη συγγραφή της συγκεκριμένης εργασίας λειτούργησαν αρνητικά και αποθαρρυντικά.

5.3 ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΓΙΑ ΜΕΛΛΟΝΤΙΚΗ ΕΡΕΥΝΑ

Με την ολοκλήρωση της παρούσας εργασίας, και ύστερα από την καταγραφή των συμπερασμάτων που εξήχθησαν και τη μελέτη των περιορισμών που προέκυψαν, προκύπτουν σημαντικά θέματα τα οποία θα μπορούσαν να αποτελέσουν αντικείμενο μελέτης από ερευνητές-συγγραφείς στο προσεχές μέλλον.

Συγκεκριμένα, προτείνεται να αναλυθεί περίπτωση εταιρείας της εταιρικής μορφής της Ι.Κ.Ε. και να καταγράψει με πραγματικά δεδομένα η πορεία της συγκεκριμένης εταιρείας, όπως αυτά θα προκύπτουν από τις χρηματοοικονομικές της καταστάσεις. Με αυτόν τον τρόπο θα εξαχθούν συμπεράσματα για το εάν η λειτουργία της είναι αποτελεσματική, εάν εξελίσσεται ανοδικά στην διάρκεια των ετών και εάν ο Ν. 4072/2012 ανταποκρίνεται στις ανάγκες των Ελλήνων επιχειρηματιών, δίνοντας στον ελληνικό επιχειρηματικό κόσμο μία εταιρική μορφή η οποία να ανταποκρίνεται στις ανάγκες του.

Παρόμοιο θέμα με αυτό της προηγούμενης παραγράφου θα ήταν και μια πιο συγκεκριμένη καταγραφή της πορείας μίας εταιρείας η οποία μετατράπηκε από άλλον εταιρικό τύπο του ελληνικού δικαίου, σε αυτόν τον σύγχρονο εταιρικό τύπο της Ι.Κ.Ε.. Έτσι, θα καταγράφονταν τυχόν θετικές αλλαγές ή ακόμη και αρνητικές στην πορεία της επιχείρησης και θα εξαγόταν σημαντικά συμπεράσματα για την καταλληλότητα του εταιρικού τύπου της Ι.Κ.Ε. έναντι των λοιπών κεφαλαιουχικών εταιρειών. Αναμφίβολα, πέραν της μετατροπής άλλου εταιρικού τύπου σε αυτόν της Ιδιωτικής Κεφαλαιουχικής Εταιρείας, ενδιαφέροντα συμπεράσματα θα μπορούσαν να προκύψουν και στην περίπτωση συγχώνευσης δύο ή ακόμη και περισσότερων Ιδιωτικών Κεφαλαιουχικών Εταιρειών.

Ακόμη, η πρόσφατη σχετικά εφαρμογή των Ελληνικών Λογιστικών Προτύπων με τον Ν. 4308/2014 και η κατάργηση των προηγούμενων φορολογικών διατάξεων επηρέασε όλες τις εταιρικές μορφές της ελληνικής επιχειρηματικής αγοράς. Χρήσιμη θα ήταν λοιπόν, μία μελέτη η οποία θα πραγματεύεται την επίδραση των αλλαγών που επέφερε ο Ν.4308/2014 στο εταιρικό σχήμα της Ιδιωτικής Κεφαλαιουχικής Εταιρείας, εξετάζοντας πιο ειδικά θέματα που αφορούν τη φορολογία, τη λογιστική της παρακολούθηση καθώς επίσης και την επίδραση που είχαν οι αλλαγές αυτές στην πορεία της επιχείρησης.

Τέλος, πιθανό θέμα μελέτης θα μπορούσε να ήταν η καταγραφή τυχόν νομοθετικών κενών που έχουν διαπιστωθεί στον Ν. 4072/2012, να εξεταστεί πως αυτά επηρεάζουν τη λειτουργία της Ι.Κ.Ε. καθώς επίσης και να καταγραφούν προτάσεις για την νομοτεχνική βελτίωση του ισχύοντος κανονιστικού πλαισίου.

Όλα όσα αναφέρθηκαν στη συγκεκριμένη ενότητα θα μπορούσαν να λειτουργήσουν μελλοντικά ως προτάσεις για ερευνητές που θα επιχειρήσουν να αναλύσουν ένα θέμα που να σχετίζεται με τον θεσμό της Ιδιωτικής Κεφαλαιουχικής Εταιρείας, ο οποίος παρουσιάζει εξαιρετικές προοπτικές όχι μόνο στη χώρα μας, αλλά σε όλα τα κράτη-μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

ΣΥΝΤΟΜΟΓΡΑΦΙΕΣ

- ❖ **A.E.:** Ανώνυμη Εταιρεία
- ❖ **Γ.Ε.ΜΗ.:** Γενικό Εμπορικό Μητρώο
- ❖ **Ε.Ε.:** Ετερόρρυθμη Εταιρία
- ❖ **Ε.Π.Ε.:** Εταιρεία Περιορισμένης Ευθύνης
- ❖ **Ι.Κ.Ε.:** Ιδιωτική Κεφαλαιουχική Εταιρεία
- ❖ **Ο.Ε.:** Ομόρρυθμη Εταιρεία
- ❖ **S.P.E.:** Societas Privata Europeau
- ❖ **S.U.P.:** Societas Unius Personae

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

1. Γκίνογλου Δ. (2014), «Φορολογική Λογιστική Ι και ΙΙ»
2. Λουμιώτης Β. (2015), «Θέματα Εφαρμοσμένης Λογιστικής και Ελεγκτικής των Ενοποιημένων Οικονομικών Καταστάσεων σύμφωνα με τα ΔΠΧΑ και τα ΕΛΠ, Ν4308/2014»
3. Νεγκάκης Χ. (2016), «Λογιστική Εταιριών Θεωρία και Πράξη Σύμφωνα με τα Ελληνικά και Διεθνή Λογιστική Πρότυπα», Εκδόσεις «Αειφόρος Λογιστική».
4. Παγώνη Σ. (2012), «Η ελληνική ‘Ιδιωτική Κεφαλαιουχική Εταιρία’ και η ‘Societas Privata Europeau’ στην ‘Υπηρεσία’ των μικρομεσαίων επιχειρήσεων: Εγκατάσταση εταιριών και Εφαρμοστέο Δίκαιο»
5. Περάκης Ε. (2013), «Από το 1 ευρώ στο 0: Σκέψεις για το μηδενικό κεφάλαιο της ΙΚΕ (Ν 4133/2013)»
6. Χατζηγάγιος Θ. (2015), «Δίκαιο Εμπορικών Εταιριών», Β΄ Έκδοση, Εκδόσεις Ανικούλα

ΞΕΝΗ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

1. Alexandropoulou A. (2014), “Societas Unius Personae: Proceedings of International Academic Conferences, No. 0902714”, International Institute of Social and Economic Sciences
2. Eckardt M. (2014), “Legal Form and Internationalization of Small and Medium- Sized Enterprises in the EU.”
3. Eckardt M. and Kerber W. (2014), “Developing Two-tiered Regulatory Competition in EU Corporate Law: Assessing the Impact of the Societas Privata Europaea.”
4. Zarkinios M. (2017), “Participation of employees in the management of the Societas Europaea: A critical overview of the Council Directive 2001/86/EC.”

5. Lewis R. and Buzdrev A. (2012), “The European Private Company: Entrepreneurial Flexibility & the Practicalities of National Law”, International Journal of Business and Social Science
6. Lewis R., Buzdrev A. and Mortimer T. (2013), “The European Private Company: An Opportunity from an Economic Crisis?”, International Journal of Humanities and Social Science, Vol. 3 No. 8, pp. 106-113
7. Neocleous E. & Co LLC, “European Private Company or Societas Privata Europaea – Cyprus.”
8. Siems M., Herzog L. and Rosenhäger E. (2009), “The European Private Company (SPE): An Attractive New Legal Form of Doing Business?”, Butterworths Journal of International Banking and Financial Law, pp 247-250
9. Van den Braak S. (2010), “The European Private Company, its shareholders and its creditors.”, Utrecht Law Review, Vol. 6 Issue 1

NΟΜΟΘΕΣΙΑ – ΙΣΤΟΣΕΛΙΔΕΣ

1. <http://www.businessportal.gr>
2. <http://www.odigostoupoliti.eu/>
3. <http://www.oe-e.gr/>
4. <http://www.publicrevenue.gr/elib>
5. <https://startupgreece.gov.gr>
6. <https://www.taxheaven.gr/>
7. <http://www.taxhorizon.club/el/>